

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATÁSRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA
„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre:
Tagoknak 144 P
Pártoló tagoknak 3— P
Intézményeknek 20— P

Főszerkesztő:
vitéz PINTÉR JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22. szám
Telefon: 13-00-92

Fegyverbe!

Január havában Vima királynő rádióbeszédet mondott, melyben az erkölcsi felfegyverkezés szükségességét hangoztatta. Új életforma teremtéséről beszélt, ahol a kölesönös segítés a vezető elv, ahol a jó tulajdonságok kifejlesztése a cél és amely világban a tőke munkaalkalmat kell, hogy teremtsen.

Végre egy szép gondolat, amelyet mindenki csak helyeselni tud, egy fegyverkezés, amely nem eszi fel az adózó polgárok milliós adóit, magasról jött szótart, amely lent akar segíteni.

Mi is fegyverkezni akarunk! Nekünk nagyon szükséges, hogy végre valóban új életforma alakuljon ki, ahol értékelni fognak minket is, ahol a becsületességünkre nem fizetünk rá.

A Legényegylet felfegyverez téged is, hogy az élet harcában megálld a helyed. Fejleszti a jó tulajdonságaidat, csak légy lelkes híve, dolgozó tagja.

Az új világ kialakulását csak úgy várhatod joggal, ha sokan vagyunk és mindnyájan dolgozunk. Ez a mi fegyverkezésünk.

Legényegyleti tagok: Fegyverbe!

**Május 18-án d. u. a Katolikus
Nagygyűléssel kapcsolatban
munkásifjusági nagygyűlés**

Olvasd el!

	Oldal
1. Gyáripar — kisipar	3.
2. Zsidókérdés	6.
3. Családi bérpénz- tárak	9. 10. 16.

**Május 19.-én d. e. a Katolikus
Nagygyűléssel kapcsolatban
országos elnöki értekezlet**

Szélsőséges-e a munkásifjuságunk?

Kézlegyintéssel és fanyar mosollyal szoktak állítólagos komoly és a magyarság jövőjéért aggódó „urak” elintézni bennünket, hogy a munkásifjuság nem érdemel komoly támogatást és megértést, mert megbízhatatlan és mint a nádszál hajlítható a különböző szélsőséges irányzatok felé, legyenek azok jobboldaliak, vagy baloldaliak, hirdessék Krisztust vagy az antikrisztust, az mellékes, mi állítólag bedőlünk nekik, a fő csak az, hogy szélsőséges elveket, forradalmi eszméket, dologtalan jövedelmeket hirdessenek és ígérjenek.

Nézzünk csak szembe czzel az „aggodalommal és ténnyel”. Tisztázzunk egy némely kérdést.

Ha a szélsőséges jelző a maradéktalan krisztusi igazságot jelenti, a teljes és végleges szakítást mindazzal, amit a mult „kereszténysége és magyarsága” jelentett, akkor mi büszkén és bátran vállaljuk a szélsőséges jelzót magunkra, munkásifjuságunkra. Ennek vállalása a történelem ítélőszéke előtt csak dicsőséget fog számunkra jelenteni. Nem

kisebnek, mint a mai kormányok hirdetik ugyanezt és reméljük, hogy százszázalékos megoldást és végrehajtást is szereznek ezeknek az eszméknek.

Ha a szélsőséges jelző ezt jelenti, akkor egy emberként szemben találja magát velünk mindaz, aki mint „a hazáért aggódó” ezen aggodalmának ad kifejezést velünk szemben. Mi nem pályázunk dologtalan jövedelemre, senki tisztos vagyona és igazságos jövedelme minket nem bánt, nem akarunk ártatlan holttestek felett károgo varjúként vijjogni, nem nyúlunk hozzá más munkájának becsületos gyümölcséhez. Aki ilyen értelemben mond bennünket „szélsőségesnek”, az a becsületünkbe gázol, ami nekünk is legdrágább kincsünk, nemcsak az „uraknak”. Aki pedig mások becsületébe gázol az felhatalmazza a másikat, hogy elégtételt vegyen magának érte.

És különben is vegye tudomásul mindenki az örök és megeafolthatatlan igazságot, hogy
a nyomor és nincstelenség, a kiltátatalanság

és jövőtlenség nem jó tanácsadó.

Akit nem engednek belegyökerezni a magyarság televény talajába, akinek nem adják meg a talpalatnyi földet, hogy elmozdíthatatlanul gyökeret verhessen benne, akinek nincs módjában acélkeményé formálni férfi derekát, mert mégél a maga emberségéből, tudásából, szorgalmából, hanem kénytelen a mindennapi száraz kenyérért hajbókolni mindenki előtt, — vajjon olyan sok jogunk van ezekről a szerencsétlenségtől megingathatatlan állhatatosságot követelni, a válságos pillanatokban maradéktalan állhatatosságot elvárni? Gondolkodjanak csak ezen a fenti „aggódó urak”!

És még egyet lássunk csak tisztán.

Munkásifjúságunknak bizony módjában volt a közelmúlt esztendőekben sok minden nem épen épületes dolgot látnia. A fejünk nincs a homokba ásva.

Látunk. Még akkor is látunk, ha ez azoknak a bizonyos „aggódó uraknak” nem tetszik. És látunk gazságot és aljasságot sokszor még olyan helyeken is, ahonnan igazán nem volna szabad jönnie. És legyünk csak őszinték:

a példa vonz, nemcsak a jóra, de a rosszra is.

Ezek a nem épen épületes példák nyomot hagytak mindannyiunkban, a munkásifjúságban is.

És mégis mi keresztény magyar ifjúság nem vesztettük el fejünket. Sokkal józanabb bennünk az az ősi, romlatlan keresztény magyar ösztön, lelkiesség, tradicionális bölcsesség, semhogy általánosítanánk, letérnénk egyes példák miatt a becsület és józanság, meggondoltság és igazság útjáról. Mi nem szédültünk el. Még a ninestelenség és jövőtlenség sem tudott bennünket lelkileg kizsákmányolni, úgyhogy játékszerévé tudna bennünket tenni bármilyen szélsőség is.

Mi nem vagyunk megelégedettek, nem tudunk beleyugodni abba, hogy az új világ újra elvetődjék és rövid kis intermezzo után újra csak a „régii keresztény és magyar” világ folytatódjék.

Mi küzdeni és harcolni akarunk az új világért, minden erőnk latbavetésével, utolsó csepp vérünkig, minden idegszálunk teljes megfeszültségig.

De jöjjön bármi is, mi megnyugtatjuk „az aggódó urakat”, nádszálak nem leszünk, még ninestelenségünkben sem fog bennünket mindenféle szél lengetni és mi már a választást megtettünk Krisztus és az antikrisztus között. Krisztus zászlaja a miénk, az Ő keresztje áll a mi hármass halmunkon és ezt a keresztet nem engedjük meghamisítani. Mi a teljes Krisztust, minden igazságát akarjuk, követeljük.

Ezt követni és követelni pedig nem szélsőség!

Csak a kezdet...

...nehéz. Házépítésnél legnehezebb az alapot megépíteni. Ezernyi akadály, ezernyi nehézség mérülhet fel. A föld beomlik, talaj süllyed, a víz feltör stb. Ide azután kiváló szakember kell, aki megfelelő számításokkal és tervekkel leküzdi a nehézségeket és szilárd alapot épít. Erre az alapra már egy közműveslegény is vigan fűtyörészve fel tudja építeni a több emeletből álló házat. De ha az alap rossz, a legkiválóbb szakértő erőlködése után is összedől a ház.

A kisgyermeknek legnehezebb az első lépést megtenni. Édesanyja talpraállítja, elengedi és a gyermek félve, nehezen tesz egy lépést anyja kitárt, hívogató kezei felé. A gyermeknek, hogy ezt az első lépést megtegye, szüksége van jó erős csontokra és az édesanya támogató kezeire. Később már egymagában is vigan szaladgál.

A kisgyermekcipőben járó keresztény gazdasági élet talpraállításához, elindulásához, alapjainak megépítéséhez első és legfontosabb kellek a szakképzettség. Enéklül angolkórossá nyomorodik a gazdasági élet. Szükséges még az édesanya támogató karja: az állam és társadalom hathatós segítsége. Így lehet az omladozó gazdasági életben az ezernyi akadályt, a kezdet nehézségeit leküzdeni és szilárd alapokat építeni. Ezekre az alapokra már könnyű szerrel építhetjük fel minden magyar boldogulásának keresztény gazdasági jövőjét.

Ne feledkezzünk meg tehát! A mi kötelességünk: minél tökéletesebb, szakképzettség megszerzése.

Aggasztó tüneteket

váltak egyesek, még felelős állásban lévők is, felismerhetni az utóbbi időkben az állítólag elnyomott német kisebbségek részéről. E hasábkon nem foglalkozunk érdemben a dologgal. Nem a mi feladatunk. De amit szóval teszünk, az minden magyar ember ügye. Fel kell rá figyelnie mindenkinek, mert magyarok vagyunk. „Jungkamerad” címmel a „magyarországi német népi ifjúság” számára lap indult meg. Magyarországról, a magyar viszonyokról egy betű sincs benne. Nekik nem az az énekük: „Szép vagy, gyönyörű vagy Magyarország...” Ők csak azt tudják, hogy „Das schönste auf der Welt is mein Tirolerland...” (Legszebb a világ az én tiroli hazám...) És talán csak mi magyarok is vagyunk még valakik e hazában, hogy a velünk kötött bázisság nem... Na!

És a mi Vezérünk csak egy lehet és azt mi már régen kiválasztottuk.

Senkinek e hazában nem lehet „Mein Führer“-je, Vezére Basch. Az a Basch, akinek talán már a magyar bíróságokkal is dolga volt bizonyos nem egészen tiszta magyar dolgok miatt.

Azt hisszük, hogy nincs itt minden rendben.

Arne Garborg norvég író mondja valaho: „Pénzen sok mindent meg lehet venni, de az is igaz, hogy sok mindent nem lehet pénzért megvásárolni.

PéNZÉRT vásárolhatok ennivalót, de nem vásárolhatok hozzá étvágyat; vásárolhatok orvosságot, de nem vásárolhatok egészséget; vásárolhatok párnákat, de nem vásárolhatok alvást rájuk; vásárolhatok szőnyeget, de nem vásárolhatok igaz örömet, szerethetek pénzért barátokat, de nem barátságot; fogyadhatok pénzért szolgálkat, de nem vásárolhatom meg a hűségüket, vehetek testi élvezetet, de pénzért sehol se árulnak lelki békét és így tovább...

Miért tartjuk akkor a pénzt a legtöbbre?”

Családi munkásházakat!

Az iparügyi miniszter felhívta a vállalatokat, hogy építsenek a munkásaik számára családi munkásházakat. Tiszteletre méltók azok az indokolások, melyek a kormányzatot ezen intézkedésében vezették. Különösen nagy városokban lehetetlen lakáviszonyok között él a munkás és nő fel a jövő munkásgenerációja. Szűnjének egyszer már meg a tömeg- és pincelakások. Juttassák hozzá azt a gyári munkást egy egészséges, napsütötte, világos és tágas lakáshoz, ahol *olthont* tud magának, családjának teremteni.

A miniszter terve nem is jelent lényegileg megterhelést a nagyvállalatok részére. A munkások nem ajándéka kapják a keres új lakásokat, hanem bér ellenében, melynek összegét a vállalatok levonhatják a munkások illetményeiből (még inkább hátra-

lék sem lehetséges!). De a munkásoknak módot adnak arra is, hogy a házakat évi törlesztések ellenében meg is vásárolhassák.

A háztulajdonos-munkás semmiesetre sem lesz hajlandó befogadni a bolsevista, szélsőséges eszméket, mert hisz lesz magántulajdona. És nem utolsó szempont a kérdés mérlegelésénél az, hogy ezek az építkezések országszerte fellendítenék az építőipart, mellyel pedig nem kevesebb, mint 18 más ipar van vonatkozásban.

Természetes, hogy itt is azoknak a vállalatoknak kell jópéldával elől járniok, amelyeknél az állam és a városok érdekelttséggel rendelkeznek.

Örvendetes volt az iparügyi miniszternek és a székesfővárosi polgármesternek a Keresztény Iparosok Országos Szövetsége február 10-i nagyfőlésén tett azon kijelentése, hogy az állam... a főváros pedig... kislakások családi házat épít.

Megfojtja-e a gyáripár a kisipart?

Örök kérdés, örök panasz a kisiparosság ajkán, hogy hová fejlődik a gyáripár és meddig él a kisipar? Különösen az utóbbi időben hallottuk sokszor akár interpelláció formájában a parlamentben, akár iparosgyűléseken, akár koecsaasztalnál vagy műhelyben. A fejtegetés mindig azzal végződött, hogy a gyáripár molochnya felfalja a pénztelen, vagy kis tőkével rendelkező cipészt, szabót, asztalosost stb. egyszerűen a kisiparost. A sok gondra, kérdésre jött felelet. Többé-kevésbé kielégítő.

Mi a kisipar pártján vagyunk.

Biztatunk mindenkit: nem kell félni. Nem azzal akarjuk ámítani a mi embereinket, hogy a tőkletes szakmai tudást, a precíz kézimunkát nem lehet elszakasztani, mert ez valóban csak ámítás lenne, hanem számokkal, tényekkel bizonyítunk. Mindenkinek meg akarjuk mutatni, hogy józan ésszel, hideg számítással, papíros és ceruzával, mit lehet látni a kisiparosság gazdasági területén.

Mindenek előtt végezzünk egyszersmindenkora a gép problémájával. Nem maga a gép a probléma, habár sok gondot adott a munkából kiesett embernek éppentúgy, mint a szociológusoknak. A gép elvette a kenyeret, de ugyanakkor más területen nyitott új kereseti lehetőséget, ha talán nem is egyetlen arányban. A gépet is emberek bányászták érdeként, edzették acéllá, mérték ki, állították egybe. A gép nem akart gyilkosa lenni az embernek, hanem segítőtje. A gyárok problémája nem is a gépekben rejlik, hanem ezer és ezer más dologban.

Sokat halljuk, hogy a gyáripár tömegtermékével nem tud konkurrálni a tőkletes kisipari munka, mert sem idővel, sem pénzzel, sem árral nem tud lépést tartani. Ezek után azt gondolná az ember, hogy a kisipar helyzete a lehető legsivárabb, hogy nincs egyetlen vigasztaló momentum sem. Ha a valóságot nézzük, ha hiszünk a számoknak és kimutatásoknak, melyeknek célja nem a megtévesztés, akkor a véleményünk kissé meg fog változni.

Ma Magyarországon a 300 és egynéhány ipartestülethez bejelentett mesterek száma 186.400. Az az általuk foglalkoztatott emberek száma 147.400 segéd és mintegy 65.000 tanonc. Ezekből a számokból azonban hiányoznak azok a kisiparosok, akik

nincsenek ipartestületbe tömörülve. Ezeknek száma a 600.000-et is túlhaladja.

Országunk 10%-ban kisipari ország,

amely nemcsak azt jelenti, hogy egymillió magyar keresi kisipari munkával a kenyerét és látja el az országnak igényét, hanem jelenti azt is, amiről megfélelkezünk, hogy ez az egymillió kisiparos tekintélyes mértékben és értékben növeli kiviteliünket, exportunkat.

A kisipari termelés évről évre emelkedik.

1930-ban a kisipari termelés értéke 756 millió pengő volt. 1937-re ez a mennyiség 782 millióra emelkedett. Igaz, hogy a régebbi időben még jelentősebb volt a kisipar termelése és csak a háború utáni idők vetettek némi gátat az egészségesebb fejlődésnek, az utóbbi esztendő fejlődési tendenciája azonban minden reményt megad a régi termelési index elérésére.

Amióta intézményesen, 1936. év közepétől (ekkor létesült u. i. a Kispirai Kiviteli Intézet), foglalkoznak a kisipari többtermeléssel, illetve termékeinek bel- és külföldön való elhelyezkedésével, azóta a termelés és annak értéke egyenes arányban, 60 százalékkal emelkedett.

A Kisipari Kiviteli Intézet nagy munkát végzett,

mert ezzel az anyagi fellendítésen kívül erkölcsi tőkét is szerzett a magyar kisiparnak azért, hogy 36 országban helyezte el a magyar munka értékes termékét. Nemesak kontinensünkben, hanem Amerikában, Afrikában és a többi világrészekben, azoknak úgyszólván minden országában, kezdve Angliától, Brazilián, Jáván, Trinidadon keresztül helyet kapott országunk kisipari termelése. Tudjuk azt, hogy híres a mi szabó, cipész, asztalos iparunk, de emellett olyan iparekek is találhatók külföldön piacot, amelynek eddig, mint magyar értékek, nem voltak ismerősek a külföld előtt. Így lett híres külföldön a műtövésáru, női táskák, fényképezési előtétlense, lúdtalbetét, falfestő gummihenger.

Látjuk, hogy eddig is milyen szép eredményt ért el a Kisipari Kiviteli Intézet. Ha azonban a jövő terveket vizsgáljuk, melyeknek programjában

ott szerepel minden exportképes kisiparosnak a kivitelbe való bekapcsolása

akkor ismét azt kell mondanunk, hogy bízni kell a kisipar jövőjében. Bízni kell a kormány terveiben, amely szintén a kisiparnak akar a hóna alá nyúlni és az egymást követő szociális intézkedések ehhez a bizalomhoz egyre több tápanyagot adnak. Ha ezek az intézkedések meg is történnek és érvényre jutnak, akkor nem kell félni a gyárak versenytől, azoknak hatalmától, mert nem a tömeges termelés az igazi érték, hanem a lelkiismeretes lélekkel kidolgozott kisipari mestermunka. Ha van izmos és életerős kisiparosságunk, ha mindenki olyan ambícióval végzi ezt a munkát, mint amilyen erővel termeli a gyáripar a maga cikkeit, akkor ezekből az indulásokból és lapangó erőkből siker lesz.

„A nemzet ifjúságának az üzleti propaganda szolgálatába állítása a jó erkölcsbe ütközik“

Érdekes perben mondott nemrég végső ítéletet a Kúria. A Szent István Tápszerművek Rt. (nem gondoljuk, hogy szent királyunk emléke iránti tiszteletünk legszebb megnyilvánulása volna nevének ilyen felhasználása!) és a Franek Henrik Fiai Rt. évek óta éles harcban állanak egymással, mert a Szent István Tápszerművek áruinak csomagolásában rendszeresen helyez el képecskéket. Ezek azonban nem díszítő elemei a csomagolásnak, hanem ajándékozásnak számítanak. A bíróság az ajándékozást nem is tiltotta el, csupán azt, hogy ezt az ajándékozást hirdessék. Kétségtelen ugyanis, hogy a képecskéket a fogyasztók szemében a vásárlási kedvet fokozzák. Az ítélet indoklása a következő figyelemreméltó mondatot tartalmazza:

— „A nemzet ifjúságának az üzleti propaganda szolgálatába állítása, az ifjúság érzelmeinek, hajlamainak, szenvedélyének és a családban elfoglalt helyzetének üzleti verseny céljaira való felhasználása az ifjúság erkölcsi fejlődését veszélyezteti, a nemzetnevelés egyetemes érdekeit sérti, ezért a jóerkölcsbe ütközik.“

Megnyugvással és örömmel vesszük tudomásul a Kúria böles ítéletét. Az ifjúságunk a legnagyobb érték. Ezt óvni, védeni kell! El kell hátrítani mindent, ami fejlődésének útjába áll.

Csak még valamit hozzáfűzünk tisztelettel: mikor kerül sor mindazon dolgoknak kiküszöbölésére, amelyek még a fenti esetnél is nagyobb károkat tesznek az ifjúságunk lelkében. Mikor kapnak már egyszer kúriai ítéletet mindazok a tények, melyek sokkal nagyobb fokban „veszélyeztetik az ifjúság erkölcsi fejlődését“ és „sértik a nemzetnevelés egyetemes érdekét“?

Várjuk a kúriai ítéleteket!!

**Munkásifjúsági
zarándoklat Rómába**

Ipari munkások és szakmunkások elbocsajtása és felmondása

A magyar szociálpolitika egyre jobban kiéptíti azokat a bázisokat, amelyeknek egészséges fejlődése indulhat meg. Most folynak a kiegészítő rendelkezések körüli megbeszélések. Ezek körébe tartoznak az ipari munkások felmondásának, illetve felmondási idejének szabályozásai. Tudvalevően eddig nem szabályozták a felmondási határidőt és így megtörténhetett, hogy az üzemek szombaton kiadhatták a munkásnak a munkakönyvet és így állandó veszélyként lebegett a munkás feje felett a munka megszűnése.

Ezen az állapoton akart segíteni az iparügyi minisztérium. A tárgyalások egyelőre határozott megoldást még nem mutatnak, csak a cél ismeretes: a felmondási idő biztosítása. Az sem alakult még ki, hogy ez egységes legyen-e valamennyi iparágra vonatkozóan, vagy pedig különbséget tegyenek egyes szakmák között.

Szó van egyhetes vagy kéthetes felmondási időről. Szenzációként hat Kovrig Béla javaslata, aki a négyhetes felmondási idő mellett van, azzal az indoklással, hogy ez a felmondási idő nem zavarja a vállalatok számításait és a gazdasági helyzet változása sem játszik ebben az esetben különösebb szerepet.

Ezzel kapcsolatban említjük meg a szakmunkás hiányt és az ezzel kapcsolatos szakmunkási elbocsajtásokat is.

Mint tudjuk, a vas- és gépiparban a Felvidék visszatérése által, mert hiszen jelentős nagy és új fogyasztó terület kapcsolódott be a nehézipar érdek-körébe.

A szakmunkáshiány megszüntetése érdekében hatósági úton szeretnék rendezni, hogy az egyik vállalat a másiktól ne csábíthassa el nagyobb munkabér ígéréssel a szakmunkásokat. Erre vonatkozóan is hamarosan intézkedés fog történni a hivatalos fórumon. Ez a kérdés is hozzákapcsolódik az iparügyi minisztérium számos más munkás kérdéséhez.

At akarják rendezni a munkáselbocsátások eddigi rendszerét. Ezért az a terv, hogy kötelezővé tegyék a nagyobbarányú munkáselbocsátás bejelentését. Ezt a bejelentést alapos vizsgálat követné, mely azután döntene arról, hogy indokolt-e az elbocsátás, sőt esetleg ez a hatóság adhatna tanácsot arra vonatkozólag, hogy az üzemet milyen úton-módon kell racionálizálni, vagy más irányba terelni, hogy jövedelmezőképes legyen és ezáltal a munkások további alkalmazását biztosítsa.

A szakmunkások elcsábítgatására vonatkozólag az iparügyi minisztérium még nem talált módot arra, hogy ezt hogy szüntesse meg. Elsősorban az egyéni érdekek hajhászását kellene megszüntetni. Szeretnénk, ha az ipar, különösen akkor, ha jól megy a sorsa, méltányolná a nemzetgazdasági szempontokat és minden hivatalos intézkedés nélkül maga vinné szépszerével keresztül a dolgot. Ennek elsősorban az említett iparág látna hasznát, mert így zavartalanul és zökkenés nélkül látná el feladatát.

Az iparügyi minisztériumban hamarosan elkészülnek az összes szociális kérdésekre vonatkozólag a tervezetek, amit azután hozzászólás végett megküldenek az érdekelteknek.

MUNKÁSOK ATYJA

Megilletődve vesszük körül azt a helyet, ahol az újabb idők legnagyobb munkásjótévedője nyugszik, XI. Pius pápa. Zarándokútra készültünk, hogy mi munkásifjak is belenézhesünk még egyszer az ő jószágos szemébe, hogy láthassuk még az életben, de már csak a sűrjához juthatunk el, hogy kegyelettel adózzunk emlékének. A munkások papája, atyja meghalt.

XI. Pius a munkások papája, a szegények gondterhes atyja volt! A háború után egy lerongyolódott, erkölcsileg meglazult és elistentelenedett emberiség feje lett, aki bizalommal és óriási erővel fogott bele az új világ kiépítésébe. Békét igyekezett szerezni minden téren. Ebbe a nagy programba a szociális béke és igazságszolgáltatás is helyet kért. A nagy gazdasági világválság hajnalán, amikor félt volt, hogy minden felborul, világító fáklyát gyújtott „Quadragesimo anno“ és „Nova impendet“ kezdetű körlevelével. Azokért küzdött, akiket a nagy megrázkódtatás elnyelni készült, a munkásokért.

Az erkölcsi tisztaságért és a tiszta erkölcs kivirágzásáért is nagy fáradságot fejtett ki. Talán nem vettük észre, de ez is összefügg a szociális kérdéssel, mert épen a pápa volt az, aki hangsúlyozta, hogy a gazdasági világrendet nem lehet elválasztani az erkölésitől. Erkölcsöt, becsületességet, lelkiismeretességet és igazságosságot követelt a gazdasági életbe! Ez az ítélete mutatja, hogy milyen világosan látta a helyzetet és mennyire a bajok gyökeréig hatolt.

Világosan látott. Az evangélium, a krisztusi elvek fényénél vizsgálta meg a munkásügyet és útmutatása helyes és irányt szabó. Feltárta a hibákat, amiket orvosolni kell mind a két félnek, ha egészséges életet akarnak, ha egyáltalában élni akarnak. Biztató ígéretet tett, mikor mindent veszve láttunk. Csillapított, mikor lázongni akartunk. Megmutatta helyünket a világban.

XI. Pius gondviselészerű ember volt, akit az Isten a legszükségesebb időben állított a keresztény világ élére. Gondviselés, hogy a munka világából jött származása révén, gondviselés, hogy pap korában munkásokkal foglalkozott, gondviselés, hogy ilyen élet után lett a munkások atyja.

Hálával és szeretettel emlékezünk meg róla. Küzdött, hogy Krisztus ne rongyos és kisemmizett hívek királya legyen. Harcolt, hogy az igazság és szeretet is szerepet kapjon a szociális világban. Nekünk őlt és mikor békét emlegetve meghalt, az utolsó gondolata is mi voltunk. Árváknak érezzük magunkat halálával. Lesz-e, aki újra tovább is védelmünkre kel? Nem tudjuk, de bízunk benne. Akárhogy is lesz, mi az ő tanítását végrendeletnek vesszük és megfogadjuk, hogy küzdeni fogunk annak a megvalósulásáért, ott és amikor tudunk.

Szentséges Atyánk! Engedd meg, hogy dízorséget állhassunk a sírodnál, hogy soha el nem múló hálánk és ragaszkodásunk tanujelét adhassuk. A mi dízorségünk a Te elveidnek életbeléptetése és tisztán maradása felett való örökösünk lesz.

Munkások halála

Briedl francia plébános emlékművet kapott híveitől. Ez a munkásapostol minden idejét munkás hívei javára szentelte. Művei: munkás bank, munkásokthon, mozi és munkásnyaralók még most is, halála után is virágoznak. Isten apostolokra van nekünk szükségünk, de ilyen munkásokra is, akikkel emny minden meg lehet valósítani.

Nem politika,

csak örömtünknek adunk kifejezést afelett, hogy moszkvai követünk visszajött, a budapesti szovjet követ pedig odébb állott és ezzel megszünt a közvetlen diplomáciai kapcsolat Magyarország és a Szovjetunió között. Annak idején is csak a gazdasági kapcsolatok reményében létesítettett a diplomáciai kapcsolat, de mivel ezek a remények nem váltak valóra, így a követtség többi működésére sem volt már szükség. Ennek ügysem vette országunk hasznát...

Vége felé közeledik

korunk legszomorúbb testvérharea, a spanyol polgárháború. Két szörnyűséges év vérontása, embertelensége és pusztítása mutatta meg, mire vezet a testvérhara, egy nemzet erejének megosztása, egymással való szembeállítás. Franco tábornok mindent elseprő, fölülnyes győzelme, a spanyol népfront összeomlása végleg pontot tesz napjaink e tragikus fejezetére és megindul ott is az új nemzeti élet, a romhalmaz felett az alkotó munka.

És újra nem politika

csak mint fájdalmas ujdonságot közöljük a hírt, amit a német karácsonyról olvastunk. Választani lehetett a „téli fa“ és a „karácsonyfa“ között. A német családok többsége a karácsonyfát választotta, mert tudta, hogy a karácsony nem a tél elérézésének ünnepe, hanem Krisztus születésének ünnepe. Ők nem a „Juvelt“ ünnepelték, hanem azt a Krisztust, aki az emberiségnek, minden nemzetnek legnagyobb jótévedője.

Munkügyi kongresszus

Ebben az évben Krisztus Király kongresszus lesz Laibachban. XI. Pius kívánságára a kongresszusnak egyik fő témájának a munkáskérdésnek kell lenni. A munkások papája ezzel újabb bizonyítékát adta a munkások iránt érzett szeretetének, mert tudta, hogy Krisztus első sorban a munkások királya, viszont élete törekvése az volt, hogy ahol Krisztus a király, ott az igazság lépjen életbe.

Jelentkezzünk a nyári
római kerékpártúrára!

A zsidókérdés

Beszélnék róla mindenütt. Ez ma a téma. Hol hozzáértéssel, hol túlhegyezett támadással, gyűlölettel és elkéserevéssel, de beszélnek róla mindenütt. Tisztázzunk a politikától eltekintve egynemely kérdést a zsidó ügyben.

Az első zsidótörvény

a zsidók részéről a legelkeseredettebb támadásban részesült. Még tárgyalási alappal sem fogadta el a zsidóság. Pedig miről is volt ott szó? A cél az volt, hogy a keresztény értelmiségnek *megközelítő* arányban kell helyet szorítani a gazdasági életben. Ez a megközelítő arány annyit jelentett, hogy az

az 5%-os zsidó rétegnek 20%-os, sőt a frontharcosokat és kikeresztelkedetteket is beleszámitva talán 30%-os elhelyezkedési lehetőséget biztosított és a leépítést csak 5 év alatt kívánta végrehajtani.

A zsidóság erre a törvényre tüzet kiáltott és mozgósította minden hadseregét a törvény ellen. Hallani sem akart arról, hogy ez valaha is valósággá lehet. És mégis belekerült a törvény a magyar törvénytárba.

És mennyire örülnének a zsidók ma, ha meg lehetett volna állni annál a törvénynél.

Pedig egy félévvel ezelőtt még hallani sem akartak róla.

Nem tudjuk pótolni

a zsidók jelentette tehetséget, tudást és hazaértést, na a második zsidójavaslat törvényé lesz. Száll ez a híresztelés szájról-szájra. Ma a zsidótörvény még politikum. Elhez mi sem szólnok hozzá. Természetes, hogy a politikában a két szembenálló fél megragad minden eszközt, hogy a harcot a maga javára döntse el. De amikor majd már törvény lesz és megszűnt benne a politikum, akkor majd már kizárólag *közgazdasági kérdés lesz*, akkor majd már nem a taktika, a rabulisztika és a szentimentális érvek fognak érvényesülni, hanem a mindennapos, érthető kétszer-kettő. És amikor már itt fogunk tartani, akkor mi keresztény magyarok a legdurvább sértésnek fogjuk venni azt a híresztelést, hogy *nem vagyunk képesek 20.000 magántisztviselő pótlásáról gondoskodni és ne tudjunk 2000 gazdasági vezetőt sorainkból a gátra küldíteni*. Elsősorban ne higyük mi magunk önmagunkról, de ne is engedjük ezt terjeszteni rólunk, hogy tehetségtelegebbek vagyunk, mint bármely más faj, hogy tehetségtelegebbek vagyunk, mint a zsidók. Ennyi nemzeti önérzet, ennyi faji öntudat kell és ez nem túlzás, de az igazság.

Volt idő,

nem is olyan régen, csak 50 évvel kell visszatelepünk, amikor még a keresztény magyarok is voltak olyan „*tehetségesek*“, hogy a gazdasági életben helyt tudtak állni. Amikor még nem volt annyi hitelre és tőkére szükség, amikor a tőzsde és a kijáró igazgatósági tagok még nem tartották meg-

szállva a magyar gazdasági életet, bizony akkor a keresztény magyar kereskedő és iparos is, gyáros és középvállalkozó is tehetséges volt még és kezében tudta tartani a magyar gazdasági életet. Mi akkor kezdtünk „*tehetségtelenek*“ lenni, amikor a tímár üzemekből börgyárak, a sörfőzőkből sörgyárak, a cipésműhelyekből cipőgyárak, a pékségekben kenyérgyárak, a szabóműhelyekből konfekciós üzletek lettek. Akkor egyszerre tehetségtelegenek lettünk, mert ezekhez nem volt tőkénk, ezekhez nem volt „*erkölcsünk*“, ezekkel versenyt tartani nem tudtunk, de nem is akartunk. Mert keresztény magyarok voltunk. Egy darabig még azt hittük, hogy szerényen, de biztos alapokon lehet továbbra is termelnünk, de aztán jöttek a kartekek, jöttek az idegen kézben lévő beszerzési források, amelyek nem mértek egyenlő mértékkel, jött az infláció, a többtermelés jelszava, a bel- és külföldi összeköttetések mindent lehengerlő lelketlensége és valamelyiken végre mégis csak el kellett esűsznünk...

Nem küzdöttünk egyenlő fegyverekkel,

mert nekünk nem volt „*hinterlandunk*“. De a magyar közposztály sohasem adta föl a reményt, hogy az elvesztett pozíciókat egyszer megint csak visszahódítja. Vártunk. Néha reménytelenül, néha ökölszorított kézzel, összeszorított fogakkal, de vártunk, mert tudtuk, hogy el kell jönnie ennek az időnek, amikor mi újra visszafoglalhatjuk mindazt, ami a miénk volt, ami minket illet, amit elvettek tőlünk. Még akkor is minket illet ez, ha ennek elvesztésében mi is bűnösök voltunk, mi is hibákat hordtunk.

A numerus clausus,

amellyel az értelmiségi kötött pályákról akartuk távol tartani a zsidóságot, nem kis mértékben járult hozzá ahhoz, hogy a zsidóság minden erejét és tehetségét igénybe vegye a magasabb értelmiségi pozíciókból kiszorult zsidóságnak a gazdasági életben való elhelyezkedésére. Ez volt talán keresztény magyar részről az egyedüli „*kényszer*“, amely a zsidóságot a gazdasági életbe szorította. De erre az intézkedésre jött az ő részükről az az indokolatlanul nemtelen válasz:

ha minket, 5%-ot nem engednek korlátlan akarunk szerint elhelyezkedni a magyar életben, akkor mi 5% kiszorítunk titeket, a 95%-ot a gazdasági életből.

És hiába végeztek közgazdasági egyetemet a mi fiataljaink, hiába keleti kereskedelmi akadémiát, kereskedelmi iskolát, ipariskolát, az egy- és kétéves szaktanfolyamokat, a gazdasági élethez „*nem értettek*“, a vezetéshez „*tehetségtelenek*“ voltak, mert mindig akadtak zsidók akik mint tehetségesebbek elfoglalták a vezetőhelyeket.

Nincs keresztény szakember

nem tudja a magyar gazdasági élet nélkülözni a zsidók tehetségét és szaktudását. Minduntalan halljuk ezt. Nézzünk csak szembe ezzel a kérdéssel. Azt mondják, hogy nincsenek mérnökeink. Külföldről

hoznak mérnököket. Magyarországon 12.000 mérnök van. Az állástalan mérnökök száma nem sok, csak 189. Ebből

	35 éven felül	
Kultúrmérnök	91	70
Építésmérnök	32	15
Gépészmérnök	47	32
Vegyészmérnök	10	9
Bánymérnök	5	5
Vaskohómérnök	1	—
Erdőmérnök	3	2
Összesen:	189	133

35 éven aluli állástalan mérnök tehát mindössze 56 van. De ennyi van! És ezek nem 5 pérec, nem is két hónapja, hanem hosszú hónapok és évek óta vannak munkanélkül, akkor, amikor mérnökhiányról panaszkodnak. Nem mérnöki munkakörben 285 mérnök dolgozik. Ezek között vegyész mérnök is van 15. A közhivatalokban ideiglenesen alkalmazott és az egyéb hivatalokban 100—120 pengővel díjazott mérnökökkel együtt 1500-ra tehető azoknak a mérnököknek a száma, akik tisztességes fizetéssel és tisztességes szerződéssel hajlandók más állásba menni. De így végigvethetnénk talán az egész gazdasági életünket. Akadna mindenhol megfelelő képzettségű, tudású keresztény magyar ember is.

Nem mi vagyunk az okai annak,

ha vannak a gazdasági életnek területei, ahová ma keresztény magyar szakembert nem tudunk állítani. Nem volt mód és lehetőség arra, hogy a szakutadást elsajátítsák, hogy a gazdasági élet egyes ágainak boszorkánykonyhájába betekinthessenek, hogy átláthassák az özemet, vállalatot. Hermetice elzárták magukat tőlünk és mi legfeljebb az izomunkára voltunk alkalmasak.

A gyáripár

lehet az a terület, ahol az átépítés nehézségekkel járhat. Ennek statisztikája kétségbeejtően szomorú. A gyáripari üzemek vezetőinek vallási statisztikája 1937-ben a következő volt:

	Iparvállalat száma	Állami	Keresztény vezetés alatt	Izraelita vezetés alatt
Vas- és fémipar	346	2	181	163
Gépgyártás	187	4	107	76
Villamos energia	271	96	156	19
Kő-, föld-, agyag, üveg	551	54	294	203
Fa- és csontipar	342	15	157	170
Bőr- és gumiipar	106	—	33	73
Fonó- és szövőipar	359	7	117	235
Ruházati ipar	210	—	53	157
Papíripár	99	—	36	63
Élelmezési és élvezeti cikkek ipara	1027	93	570	364
Vegyészeti ipar	284	15	127	142
Sokszorosító- és műipar	120	12	54	54
Összesen:	3902	298	1885	1719

Ha ezek után figyelembe vesszük a második zsidójavaslatnak a „zsidókról“ szóló meghatározását, akkor a fenti számok a zsidókra vonatkozóan nagyon megnövekednek és a kimutatásból le kell vonni a következtetést, hogy a gyáriparunknak több mint

fele zsidóvezetés alatt áll. De nemcsak a vezetés zsidó, hanem az egyes üzemek főcsoportjainak vezetői, üzemfőnökei szintén zsidók, még nagyobb százalékban mint a fentiek. Ezeknek a gyáraknak, üzemeknek átépítésére nagyon kell vigyázni, mert a nemzet életéről van szó.

A magyar munkásság $\frac{3}{4}$ része

olyan üzemekben, gyárakban dolgozik, ahol örségváltásra van szükség. Vigyázni kell, hogy ezek a gyárak és üzemek zavartalanul tovább dolgozzanak, mert

sok százezer magyar munkás mindennapi kenyeréről van szó.

Ezen üzemeknek és gyáraknak a gazdasági életre vonatkozó változatlan fenntartása az egész magyar közgazdasági életnek alapfeltétele, amit minden rendelkezésre álló eszközzel biztosítani kell. Itt a nemzet életéről van szó. Itt semmiféle egyéni érdek számításba nem jöhet.

Emberségesen kell

azonban az egész kérdést megoldani. A keresztény elvek és igazságok vezethetnek csak minket. Senkit emberségtől megfosztani nem szabad. Ehhez nincs joga senkinek. Az emberi méltóság kijár mindenki-nek. Nem lehet szó arról, hogy az emberi méltóság-hoz, a természetes emberi jogokhoz nyuljanak hozzá a zsidókkal kapcsolatban. Erre nincs is szükség. Itt nemzetvédelemről van szó, amihez minden nemzetnek joga van, de a multja és jövője követeli is tőle, hogy ennek érdekében mindent megtegyen.

Nem kap közmunkát, aki nem fizeti meg a legalacsonyabb munkabért

Az Iparügyi Miniszter úr 71.300—1938. Ip. M. sz. rendelete kimondja, hogy közmunkában nem részesíthető az az iparos, akit jogerősen megbüntettek azért, mert alkalmazottainak nem fizette meg a megállapított legalacsonyabb munkabéretet, vagy a 8 óras munkanapot avagy a kötelező fizetéses szabadságra vonatkozó rendelkezéseket nem tartotta be és emiatt jogerősen elítélték és a büntetés kiállása óta 2 év nem telt el.

Az adóitélés során figyelemmel kell lenni arra a körülményre is, hogy az ajánlattevő vállalatában a társadalmi és gazdasági élet egyensúlyának hatályosabb biztosításáról szóló 1938. XV. tc. 4. §-ának (zsidótörvény) első bekezdése alá eső személyek száma, mily arányban van a vállalat valamennyi alkalmazottjának számához. Ezt az arányszámot a vállalkozó az értelmiségi munkakörben foglalkoztatottak és testimunkát végzők tekintetében külön-külön köteles megadni. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a segéd nélküli dolgozó kisiparosra.

Fentiek értelmében a vállalkozónak ajánlatában ki kell jelenteni a következőket:
„Ki jelentem, hogy az 1937. évi XXI. tc.-ben meghatározott kihágás miatt el nem ítélték (elítélték, de a büntetés kiállása óta 2 év nem telt el).

Vállaltomban az 1938. évi XV. tc. 4. §-ának első bekezdése alá eső személyek száma a vállalat valamennyi alkalmazottainak számához képest az értelmiségi munkakörben — százalék, testi munkát végzők körében — százalék.

Kisiparos vagyok és segédet nem foglalkoztatok.“

Michel Angelo éjjel gyakran felkelt, gyertyacsonkot kötött a fejére és annak a világitása mellett festette világhírű freskóit. Nem a kényelem és a jólét szokott a nagy teljesítmények bölcsője lenni.

Külföldi munkások Magyarországon

Nem vagyunk annyira elfoglaltak, hogy a helyes indítványt ne helyeselnők csak azért, mert a velünk szemben álló oldal képviselője nyújtotta be. Helyesnek fogadjuk el tehát azt a szociáldemokrata részről javasolt indítványt is, hogy külföldi munkás vagy mérnök ne kapjon nálunk addig működési engedélyt, amíg magyar munkások a munkanélküliség állapotában vannak. Nem kutatjuk azt sem, hogy komoly fajvédelmi buzgalom, vagy csak kellemetlenkedési szándék vezette az indítvány benyújtóját, mert ez gazdaságpolitikai szempontból nem fontos és természetesen találjuk, hogy a főváros, ahol ez az indítvány elhangzott, elfogadta ezt a javaslatot. Amíg magyar munkások kenyér nélkül vannak, addig nem szabad külföldi munkásokat alkalmaznunk és úgy tudjuk, hogy az ipari munkások között nagyobb számban nincsenek is Budapesten külföldi állampolgárok. A tisztviselők között már többen vannak külföldiek és ezt egyes vállalatok azzal indokolják, hogy bizonyos üzemekben az általános szaktudás mellett speciális tudásra van szükség s ezért kénytelenek esetről-esetrel átmenetileg külföldi szakembereket is alkalmazni. Ez a tétel elfogadható, de meg kell követelni, hogy a külföldiek alkalmazása csak ideiglenes legyen s ha valamely szakmában lesznek megfelelő számban magyar szakemberek, akkor elsősorban ezeket kell alkalmazni. A legnagyobb érdeylel kell azonban tiltakozni az ellen, hogy a vezető pozíciókban is külföldi állampolgárokat helyezzenek el, mert ezt már nem lehet indokolni a szakismeretek hiányával, hiszen a vezetéshez általános jellegű áttekintésre és szakismeretekre, valamint szervező-képességre van szükség. Ez pedig nálunk sem hiányzik. Olyan vállalatoknak, melyek külföldi cégeket képviselnek, meg lehet engedni, hogy egy-egy megbízottat rendeljenek ki a központ intencióinak állandó tolmácsolására, e téren is a reciprocitás elvét kell azonban alkalmazni, úgyhogy meg kell kívánni az illető államtól, hogy hozzánk hasonlóan engedjék meg a magyar cégeknek az ilyen képviselőt saját területükön is.

Az egész világon 17 millió zsidó él

A zsidóság számaránya a föld lakosságának 0,8 százaléka. A nagyvárosok közül New-Yorkban lakik a legtöbb zsidó

A „Dossiers de l'action populaire“ egyik legutóbbi számában különböző országos hivatalos adatai alapján áttekintő képet ad a zsidóság eloszlásáról az egyes államokban és földrészekben. Eszerint a zsidóság összes száma kerekén 17 millió, vagyis a föld lakosságának 0,8 százaléka. Ebből 10 millió Európában, 5 millió Amerikában, 1 millió Ázsiában, 870 ezer Afrikában, 30 ezer pedig Óceániában él. Fél évszázaddal ezelőtt ez az arány még lényegesen más képet mutatott. 1880-ban Amerikában a világ zsidóságának 3,3 százaléka élt, 1900-ban azonban már 11 százalékot tettek ki, míg 1937-ben a világon élő zsidók 30 százaléka élt már Amerikában. Ugyan-

ilyen arányban viszont Európában 88,4 százalékról 60,4 százalékra esett vissza a világszidóság európai része. Az általános népsűrűséghez viszonyítva a zsidónépsűrűség Amerikában és Európában is egyforma. (Európában 1,95, Amerikában 1,92.) Az amerikai zsidóságnak az elmúlt évtizedekben bekövetkezett nagyarányú emelkedését az európai gazdasági viszonyok megrosszabbodásával, a szabad gazdálkodású Amerika nagy lehetőségeivel még a legutóbbi években ezeken kívül nagymértékben politikai motívumokkal is magyarázzák. A zsidóságnak az ővilágban való megoszlását illetőleg három zónát lehet megkülönböztetni, amelyekben különösen sűrű a zsidó népesség. Az egyik a régi osztrák-magyar monarchia és Oroszország területére esik, a Leningrád, Riga, Wien, Rostov négyszögön belül. Itt mintegy 8 millió zsidó él, ebből egyedül Lengyelországban 3,3 millió, Oroszországban 2,95 millió és Romániában 1,05 millió. A második zóna Angliából kiindulólág a Rajna mentén egészen Svájcig terjed, központjai London, Amsterdam, Antwerpen, Frankfurt a. M. és Zürich. A harmadik zóna végül a régi zsidó településeket foglalja magában a Földközi tenger körül, így Kairóban, Alexandriában, Tripolisban, Tunisban, Gibraltárban, Marseilleben, Szalonikiben, Konstantinápolyban és Palesztinában, amely utóbbiban a 404.000-nyi zsidó az összlakosságnak egyharmadát teszi ki. A német birodalomban a régi Ausztria területét nem számítva 420.000 zsidót tartanak számon, akikhez az ausztriai tartományból kerekén 200.000 zsidó jött hozzá. Franciaországban 280.000 a zsidók száma, Nagybritanniában 340.000, az Egyesült Államokban 4 millió 500.000, Argentínában 275.000, Kanadában 200.000, Magyarországon 450.000. (Ebbe az adatba természetesen még nincsen beleszámítva a Felvidék visszacsatolása révén bekövetkezett változás.) A nagy városok közül Newyorkban 2,5 millió zsidó él, ezután jön Varsó 363.000 zsidóval, Chicago 325.000-rel, Filadelfia 275.000-rel, Budapest 250.000-rel, London 231.000-rel, Lodz 202.000-rel, Wien 178.000-rel, Páris 175.000-rel.

A felhőkarcolókat

úgy építik, hogy előbb alapos, pontos számítások szerint terveket készítenek.

Ezen tervek alapján jó mélyen leásnak a földre. A kiásott mélységeket vasbetonnal kitöltik.

Erre az alapra azután bátran épülhet a felhőkarcoló. Dacolni fog az nemcsak a időviszontagságnál, de még a légi támadásokkal is.

Mit akarsz életedből építeni? Rozoga, lyukas, széljárta, a legkisebb bajra is romhalmazzá dőlő kunyhót? vagy magas, fenséges, bajjal, viszontagsággal dacoló, akadályokat legyőző, elleneid támadását könnyedén visszaverő felhőkarcolókat?

Ugye az Isten-közelség magasbatorő felhőkarcolói akarunk lenni?

Hát akkor rajta! Dolgozzuk ki életünk tervét. Asunk le jó mélyen a lelkiünkbe, szívünkbe, agyunkba és töltsük meg ezeket a mélységeket a vallás, a jellem, az Isten, a Haza és az emberek szeretetével, a tudás, különösen a szakmai tudás vasbetonjával.

Erre az alapra azután bátran építhetjük életünket. Felhőkarcoló lesz abból, mely elleneinknek Istenünk, Hazánk, szakmánk és egyéni életünk ellen irányuló támadásával dacolni fog.

Mai történet...

(megtörténhet veled is!)

Már hónapok óta munkanélkül volt. Pedig nem volt felretelt százasok. Nem tudta magát előre bebiztosítani. Amikor még munkában volt, akkor is alig futotta a legszerűbb igényekre is.

És most már hónapok óta üzeng. Nem tudja elfelejteni azt a pillanatot, amikor szombaton a fizetésnél kezébe adták a munkakönyvét a rövid pár szó kíséretében: hétfőn ne jöjjön be, majd üzenünk, ha lesz munka. És azóta várja az üzenetet. Már hónapok óta várja. És nem jön. De egyáltalában jön az majd valamikor?

Az üzenetvárással élred, azzal fekszik. Az élteti. Amikor naponta tíz műhelyből, gyárból is kiszédül, mert ott is csak előjegyezték, akkor mindig eszébe jut: hátha megjön az üzenet.

Minden este csak egy dolga van. Sorba felírni, hol is jegyezték őt elő, hogy behívják munkára, amint valamiképp is megindul a nagyobb rendelés. Rójjá a kis noteszébe a nehéz sorokat. Könny is akad néha, nem is nagyon rikkán, a betűkre, csak azért, hogy rögzítse azokat. Hogy egyik-másik tintaceruzás betű kiemelkedjék. Írja a címeket, írja megületesen. Hisz tudnia kell, hol is jegyezték őt elő. Még sorszámmal is ellátja őket. 48, 49, ... 56... Meddig megy még a sorszám?

Írás közben fel-felveti a szemét. Az édesanyját kékeli. Ott ül a sarokban. Foltoz. Görnyedt a háta. Sápadt az arca. Kimerült. Há persze, hogy az. Ilyen korban már nem lehet hónapokon át nap-nap után mosni jární. Már nem ezeknek az izmoknak való. De amikor az a kenyér kell, ... amikor az a száraz kenyér is olyan jó ... amikor a szerető fiút, az erős jó fiút vigasztalni kell: nem baj fiam, majd lesz munkád, majd kipihenem magam, látod milyen jól bírom... Igen: milyen jól bírja... erről a fia is mesélhetne, amikor úgy éjjelenként hallja az öntudatlan nyöszörgéseket ...

És aztán egyszer mégsem bírta már tovább az öreg édesanya. Nem lehetett már tagadni az erőtleneséget. Nem lehetett már tovább állatni azt az erős fiút. És megmaneszköztük ... az erős, a jó fiú, az ügyes munkás felmege Psetre, ott sok a műhely, nagyok a gyárak ... ott majd akad munka ... hisz ő tud, ő akar és, hát igen, a régi barátától — maga is szegény — megkapták a két pengőt, hogy kitartása legyen a fiúnak, csak egy-két napra, ügyis talál munkát és akkor megküldi, nemcsak a két pengőt, de sok-sok pengőt ... mert ő sokat fog keresni ... ő nagyon tud dolgozni és nagyon akar dolgozni.

És a Munkanélküli járta Pest gyaráit, műhelyeit, üzemeit ... nagyon sok van, és irdatlanul nagyok, de már nem rójjá noteszébe a nehéz sorokat, ... már nem is tudja felfogni fáradt eszével a minduntalan visszaterő refrént: előjegyeztük, amint lesz munka, behívjuk ... már csak gépiesen járja a gyárakat ... már nem is hiszi, hogy ő munkát keres, már nem is a kar, már nem is tud dolgozni ... már csak egyet tud, nézi, nézi mereven azt az öreg asszonyarcot, akit ő elhagyott, akit tőle pénzt vár kenyérre, jó, zamatos, száraz kenyérre...

nézi ezt az arcot, nézi és hallja a furesa, de megszokott zenét: előjegyeztük, majd behívjuk...

A rendőr szedte fel az utcán. Habzott a szája ... adogva jöttek a szavak a torkából, zavarosan, furesán, értelmellenül: elő — jegyeztük, — majd — behívjuk ... — Hát persze, lerészegedni azt igen, de dolgozni, az büdös nekik ... részeg d...

Ott fekszik a Munkanélküli a kórházi ágyon. Sápadt az arca, erős vonalak barázdálták fiatal bőrét. Kortyonként itatják vele a cukros vizet, mert a gyomra elszokott az étkezéstől. Tíz napja nem evett, az éhség terítette le a szívtelen Pest utcájára, a munkátlanságra kárthatott mirigyek kergették szájába a habot ... És otthon? ... az édesanya várja az erős, a fiatal, a szorgalmas, a sokat kereső fiútól a pengőket, a száraz kenyérre válót ... várja, várja ...

Családi bérpénztárak

Lapunk más helyéнт említjük a családi munkabért. Az alábbiakban a családi bérpénztárakat tárgyaljuk. A minisztérium döntése már megtörtént és a szervezetre vonatkozó intézkedések is napvilágot láttak. A pénztárak igazgatóit már ki is nevezték, míg a többi vezetők kinevezése folyamatban van. Közöljük tájékozódás céljából az egyes pénztárak jelenlegi vezetőinek nevét.

1. A vas-, fém- és gépipar családi pénztárának ideiglenes vezetője Hubert István, a Magyar Vasművek és Órgyárok Országos Egyesületének titkára lett. A szervezetet ideiglenesen a Gróf Tisza István-utcaiban helyezték el.

2. A kő-, agyag-, aszbeszt-, üveg- és építőipar családpénztárának vezetői: Boros Béla, a Badaacsonyi Bazaltbánya Rt. cégvezetője és Farkas Elek, a Budapesti Építőmester, Kőművesek Szövetségének igazgatója.

3. A fa-, papír- és sokszorosítóipar családi bérpénztárának vezetője dr. Egerváry László ügyvéd, a Szentendrei Papírgyár Rt. jogtanácsosa lett, a pénztár ideiglenes helyisége V., Széchenyi-rakpart 8. szám.

4. A vegyészeti, bőr-, sörte- és tollipar családpénztárának ideiglenes vezetője dr. Gálffy Sándor ügyvéd, a Péti Nitrogéngyár Rt. jogtanácsosa, a pénztár ideiglenes helyisége V., Tükör-utca 4.

5. A fonó-, szövő- és ruházati ipar családpénztárának ideiglenes vezetője Windisch Lajos, a Francia-Magyar Pamutipar Rt. tisztviselője, a pénztár ideiglenes helyisége XI., Boesckay-út 134.

6. Élelmezési és élvezeti cikkek gyártó iparok családpénztárának ideiglenes vezetője Fényes Sándor, a Sarkadi Cukorgyár Rt. főtisztviselője lett, a pénztár ideiglenes helyisége V., József-tér 1.

7. A bányászat, kohászat, továbbá a közhasználati villamosáramfejlesztő és elosztó telepek családpénztárának ideiglenes vezetője dr. Bán Imre, a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt. igazgatója, ideiglenes helyisége a Magyar Bánya- és Kohóvállalatok Egyesületében van.

8. A bank, kereskedelem és biztosítás családi pénztárának vezetője Kernstock Béla Ödön, a Hitelbank tisztviselője lett.

Boszorkánykonyha

Mérget vemék rá, hogy az Uj Nemesség egyjaltában nem divatos alaku lap. Egyre jobban terjed, hol az oldalzáma, hol a példányszáma. Mi lesz ennek a vége, a mai áramvonalas világban?

Öszinte szívvel mondanom, hogy minden mérég nélkül telt el az asztalos céh Központi Iparos-bálja. Kivilágos-virradtig, emelkedett hangulaban értük meg a reggelt. A rossz nyelvek szerint azért, mert minden hangulatrontást eljárészelték a rendezők. Jól festett a bár is, bár úgy nézett ki, mint egy összkomfortos vikendátor. Egyesek erre fel itt föltölték az éjszakát, csak éppen abudni felejtettek el. A mixer is jó roll. Stilszerűség jegyében ettük meg a forgácsfánkot, amit nagyon jóízűre gyallattak. A magam részéről itt mérgekertem a mellékelt képet.

Hogy mindent összekeverjek, értesitem azt a budapesti lakost, aki 2500 pengőt küldött egy ismeretlen debreceni fiatalembernek, hogy bármikor szíves rendelkezésére állók és lárt pénzlárcával várom, csak ne keverjen össze mással, mert mint látja, mások nem fogadják el a küldeményt, hanem inkább feljelentik. En vizsont feljelentem, ha azonnal nem küld, mondjuk 2500 pengőt.

Szíves figyelmükbe ajánlom a dunaföldváriaknak magam es számtalan társam huzatos és kiszáradt torkát a „borköztölökra”. Nem bánunk, ha országos mozgalom nőné ki magát ez a szép eszme. Nagyon alkalmas név lenne, tesszem azt: Értelminőségmegállapító, alkohollizelő országos szabadsítusú főiskola tanfolyamok.

Az olasz-francia ellentét kulminálása deprimálólág hatott a Ferencváros Szolnok mérkőzésre, minek következtében több egylet a szövetségi tartozásainak kiegyenlítését Negrin tanácsára a jövő amerikai japán háború befejezéséig halogatta. Rooseveltt a terveket helyszínelőleg fogadta, a Szövetség ellenben ezúton is tiltakozik.

Az iparos szakmát magyarosító nyelvcső könyvet vagyok bátor az alábbiakkal kiegészíteni. Furnár: hólyaghajlamú lemez, — Demiszon: bántárs, — Garancia: hábaraló ígért, — Elfuserál: remekművet készít, — Cippár: akadékiár, — Daucrol: reggelig kimarad, — Manikür: a férj arcának kikészítése, — Zugehör: a ház élet kellemetlen tartozéka, az anyós, — Deficit: Takarón túli nyújtózkodás, — Amerikázás: munkaügyi csavargás, — Kassza: ürességtől kongó butórakab, — Krach: pénzügyi mohási vész, — Sibilás: külföldi rokonság támogatása.

A Szövetség egyre fejlődik. Szervez, szervezkedik, új szervezeteket létesít, minden szervez összefüggésbe hoz. Az orvosi vélemény szerint nagyon jó szervezete van.

Pótlólag közlöm, hogy a felvidéki egylettek eljegyezték magukat a Szövetséggel. A magam részéről boldog házasságot kívánok az ifjú párnak. Anyós nem fenyeget.

A Központi Bolondból az egészségeseket is megbolondította, olyan jó bolondok voltak jelen. Az ember a végén nem tudja, hogy ki abolond és ki az egészséges, még saját magában is kételkedett. Jellemző a hófokra, hogy lengyel zsidónak illőzött egyén nyílaskereszttel tüzdette tele magát, de még jellemzőbb, hogy olyan is volt, aki ezt kifogásolta, de nem a lengyelzsidót, hanem a nyílaskeresztet.

Nemrég értesültem, hogy a dán tejgazdaság megutálta a tejet és a változatosság kedvéért nem vizzel, hanem alkohollal keverte. Így jött létre a tejbor. Mégis csak okos emberek ezek a dánok. Nálunk még nem fejlődött ennyire a dolog. A tegnapi tejem egyszerű fehértej volt, széleslyes italok nélkül és még örülnöm is kellett, hogy a budaörsieknél nem fejlődött ki a higiénia túlságosan, mert különben amilyen piszkos, megmosták volna egy kis vizzel.

Jó, hogy ennyire fejlődik a világ és hovatovább nem kell tejet innom, vagy a legrosszabb esetben tejbor. Van azonban ennek a fejlődésnek egy rossz oldala is és én bevallom őszintén, hogy félek tőle. Mi lesz, ha a németek, tekintettel a nyersanyaghiányra, vagy pusztán presztizs kérdésből, megfordítják a dolgot és a borból esinálnak tejet? Talán még a végén arra is vemednek, hogy fejni fogják a szőlőt. Méregkeverés.

Megkezdték működésüket a családi bérpénztárak

Január elsejével megkezdték működésüket a családi bérpénztárak. A szükös hétköznapi életbe behatolt vele az a törvény, amelyet véglegesnek a munkásság nem tekint, mert nem tekinthet, de amelytől a munkásság egészségesebb jövője szempontjából nagyon sokat várunk.

Csak nagyjából alakultak még ki a végrehajtás módozataira vonatkozó irányelvek, de máris lüktető, való élet. Hét családi bérpénztár dolgozik az országban, még pedig a következő iparágakban:

A vas- és gépipar önálló családi bérpénztárt kap. Hasonlóképpen összefoglalták a kő-, föld-, agyag-, üveg- és építőiparokat. Önálló családi bérpénztár lesz a fa-, csont-, papír- és sokszorosító iparoknak. A végzészeti és bőripari szintén együttes családi bérpénztárba foglalták össze. Szükségszerűen közös pénztárba kerül a textil- és ruházati ipar. Az élelmezési ipar egymagában kap önálló családi bérpénztárt. A bányázatot, kohászatot és villamossági ipart ugyancsak egybefoglalták.

Ez a hét családi bérpénztár dolgozik tehát január 1-től kezdve az országban. A pénztárak vezetőit, tisztviselőit az állam nevezi ki. Erre vonatkozóan még döntés nem történt. Átmeneti időre — mint értesülünk — az egyes érdekeltek szakmák érdekképviseletit bocsátanak vezetőit és tisztviselőt rendelkezésre, sőt ői gondoskodnak az átmeneti időben a pénztári helyiségekről is.

A törvény különben arra kötelezi az egyes iparágakat, hogy a családi bérpénztárakkal kapcsolatos adminisztratív költséget külön viseljék. Ezt tehát a rendes — családi bérkiegészítésre szolgáló — bérfizetéseken kívül kell teljesíteniük.

A befizetéseket a következőképpen bonyolítják le. Minden egyes foglalkoztatott férfimunkás után évi 48 pengőt és minden egyes foglalkoztatott nőmunkás után ennek kétharmad részét, vagyis 32 pengőt kell befizetniük a pénztárba. E befizetésekből összeggyűlő összegekből történik azután a családi bérpótlékoknak az arra jogosult munkások részére való kiutalása.

Fontos feladat tehát az igényjogosultság megállapítása. Erre vonatkozóan az összes igényjogosultsággal bíró munkásoknak be kell nyújtaniuk minden igazoló okmányukat, vagyis házassági levelüket, gyermekeik születési bizonyítványait. A családi bérpénztárak ezeket az okmányokat minden egyes esetben felülvizsgálják az igényjogosultságot, valamint azt, hogy milyen összeget kap családi bérpótlék címén a munkás.

Ezt az összeget, vagyis a családi bérpótlékokat nem a vállalatok fizetik ki közvetlenül munkásainak, hanem az iparáganként felállított családi bérpénztárak. Az átutalás postatakarékpénztár segítségével történik. Persze nem könnyű feladat ez, jelentős adminisztrációt igényel. Több, mint százezer igényjogosult munkásról van szó, az okmányfelülvizsgálat egymagában is nagy munka, de hasonló nagy munka minden egyes alkalommal a járulékok kifizetése.

A családi bérpótlékokat a munkások utólag kapják. A kiutalás olyképpen történik, hogy mindig a jogosult hónapot követő hónap 25-éig végzik el. Más szóval ez annyit jelent, hogy például a januári családi bérpótlékokat február 25-ig utalják ki és így megy ez minden hónapban. Természetes is ez a mód, mert hiszen igazolni kell mindig, hogy munkában van a munkás. Az a gon-

dolat is felvetődött, hogy az adminisztráció meggyorsítása érdekében a vállalatok maguk fizessék ki a pótlékokat, illetve, hogy a családi bérpénztár utalja ki a vállalatoknak gyermekes munkásaik után járó összeget és a vállalat fizesse ki. Erre azért nem volt mód, mert előfordult az, hogy a munkás a következő hónapban, amikor tehát a kifizetés megtörténik, már nincs is a vállalatnál. Eppen ezért lakására utalják az esedékes összegeket.

A vállalatoknak járulékaikat három hónapra kell befizetniük, vagyis a folyó évi járuléknegyedévi részletét — munkásonként 12 illetve 8 pengőt — már január 1-én át kellett utalniuk családi bérpénztárukhöz.

Ezek a családi bérpénztárak felállításával kapcsolatos átmeneti rendelkezések.

Lehet, hogy a későbbi hónapok folyamán, amikor már tapasztalatok állnak rendelkezésre, módosítják az intézkedéseket.

Valószínű, hogy még a téli hónapokban, vagy legkésőbb koratavasszal megtörténik a végleges, tisztviselőkrá kinevezése.

Erdemes még egy hozzávetőleges számítást is végeznünk. Mit is jelentenek aprópénzben ezek a családi bérpénztárak? A családi munkabérré jogosult munkások gyermekeinek száma hozzávetőleg 200.000. Minden gyermek után évi 60 P jár. Így 12 millió pengőre tehető az az összeg, amellyel több kerül ezentúl a munkáscsaládokhoz. Távollról sem mondható soknak vagy elegendőnek. De mégis már valami. És hogy a gyáripari vállalatok nem fogják túlságosan megérezni, azt bizonyítja az is, hogy az egyik legnagyobb magyar gyáripari vállalat tavalyi tiszta nyereségéből ki lehetne fizetni az összes családos munkások gyermekei után járó bérpótlékokat az egész évre.

Kereskedői ankétunk

Március 25. és 26-án ül össze kereskedő ifjúságunk küldött gyűlése, hogy lefektesse mindazon tényeket, tennivalókat és kívánalmakat, melyek a változott viszonyok mellett a keresztyén magyar kereskedő-ifjúság jövőjére sorsdöntően fontosak. Nagy visszhangja van a meghirdetett kereskedői ankétunk. Mindenütt érzik és tudják, hogy a pillanatot fel kell használni, elkészni nem szabad. A kereskedő-ifjúságnak be kell állnia a sorba, felkészülten át kell vennie mindazon pozíciókat, melyek a magyar gazdasági, kereskedelmi életben váltásra várnak.

A magyar jelenre és jövőre sorsdöntően fontos, hogy ez az őrségváltás miként megy végbe. Egész embereket tudunk-e a bástyákra állítani, ezen fordul meg nemzetünk jövője.

Ennek tudatában van kereskedő-ifjúságunk. Látszik ez azon a férfias munkán, melyet különösen a Központ kereskedő-szakosztálya, de a többi egyleteink kereskedő tagjai is kifejtének. A tételek kidolgozva várják már az ankétot. Összeállítottak azoknak a mindenfelől beérkezett hozzászólásoknak az alapján, melyek az egész országból befutottak

hozzánk. A közel napokban megküldjük őket az egyleteknek. A hozzászólásokat kérjük az egyházmegyei Központnak, vagy a szövetségi Központnak megküldeni. A küldött táboron résztvesz minden egyházmegyei Központ kiküldöttje, az összes Budapestvidéki egyletek kiküldöttje és résztvesznek az egyes egyletek kiküldöttjei is. Az ankét részletes programja március elején megy szét.

Üzenet a vezetőknek!

1. Egyletünk vezetésében beállott változásokat jelentjük az új vezető nevének, foglalkozásának és pontos lakcímének felemlítésével.

2. Szövetségi tartozásainkat (egyenruha, imakönyv, Új Nemesség, nyomtatványok, szövetségi díj stb.) mielőbb egyenlítsük ki, illetve törlesszük. Fizethetünk bianco csekken is „Tisztes Ipar, Budapest“ 10.457 sz. póstatakarékpénztári csekkszámára.

3. Nagybőjtben rendezzünk külön az egyleti rendes tagok részére lelki gyakorlatot.

4. „A munkás imádkozik“ imakönyvünket minden taggal, akinek még nincs imakönyve, vétessük meg. (Ára: karton 0.80 P, egész vászon 1.20 P, egész bőr 2.50 P.)

5. Nagybőjtben rendezzünk pártoló tagjaink részére nagybőjti kultúrdélutánokat, vagy kultúrestétét.

6. Szent József körül megtartandó évi rendes közgyűlésünk alkalmával egyletünk működéséről évi jelentést alküdjünk a Szövetségnek.

7. A mellékelt „Munkás imádkozik“ plakátjainkra írjuk rá, hogy „Kapható: a *Legényegyletben (a Plébánia Hivatalban)*“ függesszük ki őket az egyletben és a templom ajtajára, rendeljünk bizonyára az egylet részére (és a Plébánia Hivatal részére) és mindent kövessünk el terjesztése érdekében.

Ezt is lehet...

A cseh-szlovák külkereskedelmi hivatal a napokban felhívást intézett az idegenben élő nagyüzemek felett rendelkező cseh emberekhez, hogy vállalják a szakmájukhoz tartozó cseh gyártmányok terjesztését oly módon, hogy városokban ezekből az árukból kiállításokat rendezzenek. A cégek egész sora vállalkozott a jelentések szerint erre a költségmegtérítés nélküli propagandára, ami bizonyára nagyban fogja Csehország iparát export szempontjából fejleszteni.

Ilyen áldozatkész, lelkes és belátó legényegyleti tagokra volna szükség, akik a maguk körében a legényegylet eszméjét, ennek az eszmének a szépségét minden úton-módon terjesztik. Ehhez természetesen öntudat és lelkeség kell. Ha magad lelkesedsz, akkor mást is tudsz lelkesíteni. Légy élő reklámja, a mi eszméinknek, propagandája a legényegyletnek, dolgos tagja a közösségnek. Így is lehet, ezt is lehet.

Hányan férünk el a földön?

A legújabb népszámlálási adatok alapján jelenleg kereken 2140 millió ember él a földön. Ez a szám azt jelenti, hogy ma már a szárazföld minden négyzetkilométerére átlag 16 lakos esik, mert a föld összes kontinenseinek felszíne 134,5 millió négyzetkilométer. Az emberiség több mint fele Ázsiában és egynekede Európában lakik. Európa népsűrűsége 46,5, Ázsiáé 28. A többi világrészek nagyon gyéren lakottak. A világ legnagyobb birodalma, Nagy-Britannia területe 35 millió négyzetkilométer, több mint a szárazföld egynekede és lakosainak száma 500 millió felül van, tehát majdnem minden negyedik ember brit alattvaló. A második helyen Szovjet-országnak áll több mint 22 millió négyzetkilométernyi területével, de lakosság tekintetében csak harmadik, mert a 400 millió lélekszámú Kína megelőzi. Területben roppant gazdag államoknak tekinthetők meg az Egyesült Államok, Kína és Brazília, valamint a francia gyarmatbirodalom.

Területben legszegényebb Németország és Japán. Németországban egy négyzetkilométerre 135 lakos esik. Európában természetesen úgy területileg, mint lakosságra nézve Németország áll az első helyen, ha a Szovjet köztársaságot nem tekintjük európai államnak.

Érdekes jelenség, hogy a milliós városok az utóbbi időben mennyire megszaporodtak. Ma már 38 város

lakossága haladja meg a milliós lélekszámot és összlakosságuk 90 millió, vagyis az emberiség 4 százaléka ezekben az óriási városokban él.

Nagyon tanulmányos a fenti számok után aztán tudomásulvenni, hogy megbízható tudósok ellenőrizhető számításokkal kimutatták, hogy a mi földünk a technika mai színvonalán, a mai gazdasági berendezkedéssel, a mai munkások figyelembe vételével, a mai kultúr és civilizációs nívón kereken 6 milliárd embert tud el látni. Tehát majdnem háromszor annyit, mint ahányan tényleg vannak.

És mégis, még ennyien sem élünk meg ezen a földön a mai kultúr- és civilizációs nívón!

Mégis csak kell valahol bajnak lennie! És nem biztos, hogy a tudósok számításában van a baj. Sőt nem valószínű, hogy ők tévednek, mert ellenőrizhető számokkal és adatokkal dolgoznak.

Találós kérdés, amelyre egyesek könnyen meg tudják adni a feleletet, de sokan nem akarják tudni.

Segíteni kellene nekik!

Bevonultak

Február eleje minden együletünkben nagy sűrűségű forgást hozott. Megritkultak a sorok. Kiáll a sorból sokhelyen a dékán, hogy hívja őket a haza. Hangjukban nines szomorúság, csak férfi öntudat: az ő izmaik nemesek a gyalu és ráspoly számára erősek, nemesek a gyár munkaszatla él az ő erejükből, de a Hazának, a mindenek felett álló égi ajándéknak is szüksége van rájuk, fiatalágukra, keménységükre, ügyességükre. Megkapták a hívást, férfiasan, öntudatosan követik azt. A katonaság büszkesége, karakán bátorsága ütözik ki ilyenkor abból a pelyhes állu, kemény izmú fiatal magyarból. Büszkeség: belenött a katonasorba, az édes Hazájának szüksége van rája. És ő gondolkodás nélkül, büszkén, örömmel odaáll az új sorba, megfeszíti izmait, kiegyenesíti derekát, felveti fejét és hangtalanul kérdi: szűgyelni kell-e a Hazának mai katonáját? *Bennünk a katonaság másolatlan virtusa él, nem hozunk szűgyent rájuk és amit átadtak nekünk, meg is őrizük azt minden elrabolt jussával együtt.* És ott fenn a hadak útján, a Mindenhatónál büszke mosollyal nézik a régi hősek mai hős unokáikat. Együtt énekelik a régi dalt:

— Űgy-e fiúk, szép élet a katonaságban...

Katonák, figyelem!

Nem érdektelen számunkra az, hogy a legközelebbi sorozásnál már a sorozó bizottságok bírálják el, hogy kiknek lehet igényük katonai szolgálati kedvezményre. Akik tehát ilyen igényüket be akarják a legközelebbi sorozásnál jelenteni, azok már most szerezzék be a szükséges iratokat, mert ezek nélkül nem tudják majd idejében igazolni, hogy joguk van-e kedvezményre, vagy sem. *Családfenntartóként* tekintetbe jöhetnek azok, akik keresetképtelen atyjukat, nagatyjukat, özvegy anyjukat, nagyanyjukat, keresetképtelen apósukat, teljesen árva kiskorú testvéreiket vagy féltstvéreiket mint egyetlen hozzátartozók tartják el és ha ezen családfenntartói kötelezettségüknek tényleg eleget is tesznek. Feleség eltartása érdekében általában a sorozott férj nem menthető fel. Azok, akik ezen felmentési igényüket nem jelentik be a sorozásnál, elesnek a kedvezmény igénybevételétől.

ÉLÜNK

Mezőkövesdi

egyletünket egyik legjobb egyeletünk formálta fegyelmezett, áldozatos munkájával *Eperjesz Dénes* elnök és *Czipezer István* dékán. Tágos helyiségeik kiesneik bizonyulnak, bármit rendeznek. Büszkén mondják, hogy a város minden munkásifja náluk van. A pártoló tagokkal most építik ki a mesteregyletet. Hogy mindannyiuknak hely legyen, mindent elkövetnek, hogy minél előbb saját házukba kerülhessenek. És amilyen legények ők, meg is teremtik ezt a saját otthon. *Dr. Csepeta Lajos* apátplébános, elnök, mint a legjobb Atya segíti őket minden törekvésükben.

Ipolytság

régi munkásifjúsági egylete csatlakozott mozgalmunkhoz. *Horváth István* gimnáziumi tanár, vil elnök munkája esodákat fog művelni a keménykötésű ipolytsági legényekkel. *Horváth Károly* káplán, elnök a legjobb lelkiatya a tagoknak.

Barcsón

egyik legifjabb egyeletünkben a kitűnő munkát jellemzi, hogy februárban 65 új tagot avathattak. *Kirsch Román* elnök kézben tartja a fiúkat, formálja őket a mai nehez időknék megfelelő egész férfikká.

Csurgón

népes alakuló közgyűlést tartottunk febr. 19-en. *Lesz János* esperes plébános, *Longauer Imre* hittanár és *Martineserics Pál* káplá nróvidesen az egész iparosság, munkásságot beszervezik mozgalmunkba.

Győrshabadhegyi egyeletünk

csupa lendület, élniakarás. Ott járunk náluk és az összejövetelle gyülekezve ott iltünk a fiúk között. Beszélgetés közben elmondták minden bútdoradnak a történetét. A legkisebb szögig mindent maguk szereztek, maguk csináltak. Az egyik tagot odaköti az asztal, mert ő készítette, a másikat, mert ő festette, a harmadik a padokat csinálta, a negyedik a ping-pong asztalt. Minden tagnak *munkája* fekszik benne az Egyeletben. Házat akarnak szerezni, palotát, emeletet. Mind a 80 fiú hajtogatja, hogy *akarunk*. De ez a férfi kemény akarata.

Egy éve, hogy együtt vannak, de egyeletük mintaszerű. Már csak a berendezése is; van mindenük, ami a tökéletes egyelet élethe szükséges: rádió, gramofon, könyvtár, szakkönyvek, újság, folyóiratok, asztalok, székek, szekrények. Még 50 személyre szóló teáskészletük is van a családi összejövetelek részére. Ott mindenki hozzáért az egylethez, kezdve a „kiselnöktől” (az elnök 4 éves lta) az „egyleti mamáig”. Ha úgy el lehetne vinni sokfelé azt az egyeletet, mindenestől, de sok helyen tanulhatnának tőlük egyeleti életet, szellemet, mozgalmat. Köszönjük *Pataj Károly* elnöknek, egész családjának azt a páratlan szeretetet, mely belőlük a munkásifjúság felé sugárzik. Köszönjük a dékának, *Bata Istvánnak*, a másoddékának, a rendezőknek és minden tagnak, hogy ilyen szép nevet szereztek a mozgalmunknak.

Május 18-án d. u. a Katolikus Nagygyűléssel kapcsolatban munkásifjúsági nagygyűlés

ÉLÜNK Krémes tésztához

Székesfehérvári egyesületünk

Tanfolyamok. Német nyelvű oktatás kezdők számára. *Dr. Bejczy Gyula* pü. tit. Mestervizsga előkészítő elméleti oktatás. *Dr. Pallai István*, a székesfehérvári ipartestület jegyzője. Hallgatók száma 14. Közös szabászati tanfolyamot hallgat 6 tanú. A helybeli szabó ipari szakosztály rendezésében. Zenekari szervező és gyakorlati oktatás. *Karmester Fábrián Gyula*, egyesületünk pártoló tagja. Résztvevők száma 10 tag.

Színelőadás. 1938. XII. 26., 1939. I. 8. Csókos huszárok, énekes vígjáték. Előkészítünk vallásos tárgyú színdarabokkal a börtre és Hűsvétra.

Lelkigyakorlat férfiak számára. A Szent István Bazilikában. Egyesületi tagjaink részvételével.

Közös estjeink. Karácsonyi szeretet est, tea felszolgálással és ajándékozással. Hivatалosak voltak egyesületünk támogatói és pártoló tagjai, valamint műkedvelő és táncoló leánykaink. Szept. 1-i kezdettel 8 hetes táncanfolyam 110 résztvevő leány és fiúval. Szépen sikerült vizsgákkal fejeződött be. Thurzó Gerő okl. táncművész vezetésével. A bevonulások a rendező gárdánkat nagyon megritkította.

Vigalmi estek. Anyagi bevételünk szükségletei miatt gyakorta tartottunk táncgyakorló estet, melyeket vasárnap este rendeztünk meg. Szilveszterkor és f. hó 4-én tartottuk hagyományos báljainkat, melyek közül az előbbi szép erkölcsi és anyagi eredménnyel zárult, míg az utóbbi csak a magas erkölcsi értékben volt eredményes.

Komlódy János dékán.

SÁRVÁR (Szombathelyi egyhm.): Bensőséges családi ünnepelődött Kolpingnak december 9-én születésének 125. évfordulóján. Az egyesület szerető atyja *Huszár Mihály* apátelnök, országgy. képviselő, előző beszédében mint a munkásifjúság örök példaképét állította a tagok elé Kolpingot. December 11-én délután pedig 9 új tagot avattak a „K” zászló alá, Krisztus-katonának. Az egyesület az elmúlt évben volt 40 éves. Külön jubileumi ünnepséget nem rendeztek, azonban a kettős Szent-Év emlékére egy szép, művészi Eucharisztikus Krisztus képet helyeztek el az egyesület helyiségében.

KUNSZENTMARTON (Eger egyhm.): Lelkes beszámolóval küldött az egyesület kiváló jegyzője, *Hegedűs Menyhért*. A legényegylet mindjártban megerősödik az ősi kun városkában és ügyszólván az egyedüli, mely az ifjúság nevelésével foglalkozik. Heti gyűléseik igen látogatottak és ezeken a legkiválóbb helyi vezetőemberek tartanak tudományos és szórakoztató előadásokat. A legényegylet erős szervezetségének bizonyossága, hogy minden megmozdulásuk sikeres.

KECSKEMÉT (Vác egyhm.): Február 12-én tartotta 46-ik évi rendes közgyűlését, melyen *Dr. Liszka Béla* polgármesterrel az élen képviseltette magát az egész város társadalma. Gazdag eredményekkel zárult az egyesület elmúlt munkáéve: az

hasonlítható a mi társadalmunk. Hármaskor a rétegződése. Felül a vékony tészlaréteg, a süítő melegét csak finoman kapja és amint a nyilvánosság elé kerül, akkor már tele van rakva cukorral, vaníliával és mindenféle finom édességekkel. Aztán jön a krém. Zsíros, tartalmaz geil. Már nemcsak dísz, de igazi érték. Táplál, hisz minden jót neki adtak. Érte van a felső réteg is. Hogy védje, összetartsa, formássá tegye, hogy keretet adjon neki. Aztán alul van a tartó réteg. Rajta nyugszik az egész. Ezen sütik ki élvezhetővé. Ő kapja az igazi tüzet. Nem azért, hogy ő süljön élvezhetővé — hisz ő nem lényeges, — neki csak be kell fogadnia a hőt és azt finomítva tovább adni, hogy a felette levő krémes réteg átsüljön, élvezhetővé váljon. Aztán ha meg is égett valamit, ha fekete, kormos lett, hát az sem olyan túl nagy baj. Le lehet vágni, el lehet dobni, mert hisz a fontos az, hogy lehetővé tette a felsőbb rétegek kiérését, kiteljesedését. Hogy ő nem sikerült, nem olyan nagy baj. Ugy-e így van?!

Mi szívesen vagyunk tartó réteg. Büszkék is vagyunk rá. De egyre nem vagyunk hajlandók. Nem akarunk megégni. Mi is ki akarunk teljesedni. Hogy amikor az értékelésre kerül a sor, akkor ne lehessen bennünket mint élvezhetlent, mint értéktelent az egész testről levágni és eldobni. Nemde, ezt nem veheti tőlünk zokor senki?!

Nem állunk meg a cukornál

Örömmel vette mindenki tudomásul nem is olyan régen még, hogy leszállították a cukor árát. És az indokolás nagyon tetszetős volt. Hogy minél több cukorhoz juthasson a szegény ember is. Hogy emelkedhessék nálunk is a cukorfogyasztás, amelyre nagyon tanulságos statisztikát közlünk lapunk más helyén.

A kíváncsiságunkat csigázta fel nemrégben az az újsághír, hogy nem állnak meg a cukornál, hanem sorra kerülnek a többi áruk is, amelyek a népelelmezést vannak hivatva szolgálni és nem patikai áruk világába tartoznak. Leszállítják a gyarmatúru cikkeket, elsősorban vámkedvezmény-

nyek nyújtásával. Az indokolás itt is az, hogy a szegényebb népréteg könnyebben férhessen hozzá. Állítólag a közeli napokban kerül sor a kávéra. Talán elkezdik az az idő, amikor nemcsak karácsonykor és husvétkor, de máskor is kerülhet szegény ember asztalára jó illatos kávé.

Szentendrei Legényegylet

A Szentendrei Katolikus Legényegylet — mint megirtuk — a nyáron kerékpáros zarándoklást indít Rómába. A zarándoklatra máris sokan jelentkeztek. Az út 27 napig tart. Utárrány Budapest, Gyékényes, Zágráb, Károlyváros. Itt vonatra ülnek, mert olyan nagy az emelkedő, hogy a résztvevők legtöbbje képtelen volna kerékpáron megtenni ezt az utat. Fiume előtt 30 km-rel ismét gépen folytatják az utat. Fiuméből hajóval Velencébe mennek. Innen Páduat, Firenzét és Assisit érintve Rómába, ahol a tervek szerint négy-öt napot töltenek. A zarándoklat vezetője: *Fojth István*, Szentendre.

Olasz családi munkabér

Olaszországban a fascizmus kezdete óta azon igyekeznek, hogy a nagyeszaládú munkások életviszonyait megjavítsák. E törekvés elérésére a legalkalmasabb eszköznek a családi munkabérendnek bizonyult, amelyet 1936. aug. 21. óta törvény szabályoz.

Az alapja az, hogy minden tizenötgyévnél fiatalabb gyermek után joga van a szülőnek havi négylírás támogatásra. Ennek fedezésére a családi munkabérendnek bizonyult, amelyet 1936. aug. 21. óta törvény szabályoz.

A munkások tekintet nélkül arra, hogy van-e gyermekük, vagy nincs, a bér egy százalékát, a munkaadók annak 2,5 százalékát fizetik be, ehhez járul még az állam részéről minden egyes segélyösszeg után 0,5 lírával számított kiegészítés.

A törvény alapján 2,5 millió ipari munkás vesz részt a családi munkabérendszerben. Ezek közül mintegy nyolcszáz ezer családfő, akiknek összesen 1,7 millió gyermekük van.

Az évenként nekik kifizetett összeg 344 millió líra.

Ebből 215 millió a munkaadókat, 86 millió a munkavállalókat és 43 millió az államot terheli.

Mestervizsgálóknak

A mestervizsgáló bizottságok határozatából kifolyóan közöljük a mestervizsgát letenni óhajtoókkal, hogy a közeljövőben a bizottságok a vizsga tárgyául a mellény vagy nadrág elkészítését nem fogadják el, hanem a kabátok varrását kívánják. Ezért ajánlatos, hogy a kismunkát tanult iparossegédek a kabátok varrásában is gyakorolják magukat.

ÜZENET

Üzenek Erdélynek,
A brassói hegyeknek,
A Meszes zöldülő, aranyos fenyőink.
Üzenek a tordai-hasadéknak,
A kolozsvári magyar turulnak,
Üzenem a szabadságot
Késerves hársz év után.
Trianon peszejtje tm feltörött,
Üzenem, hozajöttök!
Jerlek! Győz az igazság!
Üzenem, törjétek a rabigát!
Van szabadság, lesz még kikelet,
Ne felejtjük Trianont, üzenem!

Szabó Sándor,
Dombóvár.

Pessimista szemmel

Van úgy, hogy nincsen tavasz, vagy ha van is, az esős, szeles, zivataros.

A nyár szeles, borus, végtelenül sivár, nem szép.

Az ősz unalmas, olyan jó visszagondolni a gyorsan eltűnt tavaszra, a borus nyárra, amti nem láttunk egy cseppet sem szépnek, mégis, mintha szép lett volna.

A tél, fehér hótakarójával eltem mindent.

Eltűnik egy álm.

Van olyan ember, kinek életében nincs tavasz, aki csak elfogultan tehetetlenül nézi a világot, kinek könny esillog mindig a szemében és a tavasz csodás varázsától pezsgő vérének égető lüktetését elnyomja a gond, a korai bánat, a törekvés az egyenrangúságot, hajszja az élet, a pénz után.

Gond, nyomor, kiülődés csak a nyár és anélkül, hogy észrevenné, örömtelenül röppen el felette, vagy ha észre is veszi, szeméből kieső a könny és tehetetlenségre kárhoztatva áll, összeszorított fogakkal, nézi, hogy mit adott meg a másikkal az élet és mit tagadott meg tőle a tavasz, a nyár, nézi a boldogságot, kívül mosolyog, de belül, testének minden kis része, lelkének minden atomja sír.

A megnyugvással együtt jön az ősz és ő könnyes szemével visszagondol a multra, a tavaszra, a nyárra, amiből neki nem jutott semmi, ami mégis szép volt, amire úgy emlékszik vissza, mint egy régi álomképre, melyet egyetlen barátja (az élet) mesélt el neki, unalomból, egy esős délután.

Eljön a tél, fehér hótakarójával a béke szemfedelét teríti a földre, eltakar, elfed mindent, elfelejteti az örömtelen multat, a szomorú valóságot, édes megváltóként hozza magával a halált.

Eltűnik egy élet, amiből nem maradt más, csak álmok, melyek egy

kis ideig még élnek, hogy évek, vagy hónapok multával azok is a multé legyenek.

Mindenkitől elfeledve alussza édes örök álmát, melyet mint megváltót, felséges ajándékként hozott a tél.

„Az Ur adta, az Ur elvette, áldott legyen az ő neve”.

váradi Korács István,
veesési tag.

4000 iparos vár iparigazolványra

Az önálló kisegziszenciak számára szaporítása ma a legégetőbb kérdések egyike. Ez mozgatja a szönyvegen levő földbirtokreform megoldását is. Az iparosgédek, a kötelező gyakorlat elvégzése után, mint mesterek önállósítják magukat.

Az önálló iparosok száma az ipar-telítetek kimutatásai szerint, az évközben történt szaporulat és fogyaték figyelembevétele után, a következő volt:

1921 végén	107.051
1934 végén	158.876
1936 végén	170.190
1937 végén	177.301

Az 1921—34 évek szaporulata 51.825, tehát 13 év alatt az évi átlag 3.702. Az 1935—36. években a javuló gazdasági helyzet az önállóságra törekvő iparosok számát szaporította. A kétévi többlet 11.314, tehát a szaporodás évi átlaga 5.657. Az 1937. évben tovább emelkedett az önálló iparosok száma és pedig 7.111-el. Az 1938. évben önállóságra törekvő iparosok számát legalább 8000-ben lehet megállapítani.

Csaknem fél éve, hogy az iparigazolványok kiadása szűnhet. Az iparosok önállósításához iparigazolványra vagy iparigazolványra van szükség.

*A mai napig tehát 4000 iparos-
ifjú volt kénytelen önállósítási
szándékát elhalasztani*

arra az időpontra, amikor az iparigazolványok kiadásának felfüggesztése hatályát veszti.

Gemelli páter, a kiváló ktaolikus tudós, a pápai akadémia elnöke jól megfelelt azoknak a katolikusoknak, akik legfőbb cél gyanánt a totális államok ellen való küzdelmet tekintik. Rámutatott arra, hogy ezek az urak csak akkor „védik“ a katolicizmust, ha jobboldali államok részéről éri támadás. De egyetlen szóval sem tiltakoztak a mexikói és spanyolországi templomgyújtogatások, valamint szerzetesgyilkolások ellen. Ez a „katolicizmus“ semmi esetre sem lehet őszinte.

ÉLÜNK

egylet bevételeiből 2000.— P-ös építkezést bonyolítottak le. *Korács Sándor* pápai prelátus elnök nyitotta meg a gyűlést, megemlékezve XI. Pius haláláról. Majd hangzott, hogy ma minden csepp magyar vére szükség van, ezért minden csepp vért fogjunk össze és építs szeretettel dolgozzunk. *Székely Sándor* gyógyszerész, világi elnök hosszú, áldozatos és eredményekben dús munkássága után visszavonult az egyleti clettől Erdeméit jegyző könyvben örökítették meg. Este vascsóra volt az egylet dísztermében, melyen *Csercenka József* elnök üdvözölte a megjelenteket. A vascsort a Napsugár Leányklub tagjai: *Kürti Bözsi* és *Katib, Papp Bözsi* és *Szabó Emmike* készítették.

TÓVÁROS (Győr egyhm.): Bányavidekeink munkásifjúsága is megtalálta mozgalmunkhoz vezető utat és sorban csatlakoznak hozzánk. Február 19-én a munkásifjúság nagyszámú részvételével Jelkes közgyűlésen csatlakozott a Tóvárosi Legényegylet. Elnök: *P. Pallás Ambrus*, ügyv. elnök: *Zalatnay Gyula*, dékán: *ifj. Klapper Alajos*. A Szövetség nevében *Szabó Mihály* központi dékán köszöntötte az új egyesületet.

CSILLAGHEGY (Pestkönyék): Szép eredménnyel fejeztek be házi sportversenyét. A diákok ünnepegy keretében *Laczkovits József* elnök osztotta ki. Műkedvelő gárdájuk *Szomay István* alelnök és *Filács Imre* háznyag vezetőjével húsvétra 3 felyonásos darabban készülnek. Február 7-én jól sikerült népművelési előadást tartottak, melyet március 7-én megismételnek.

PÉCS (Pécs egyhm.): Élénk élet folyik az egyleti székházban. Négyszékes fadrászegéd tagja most tett sikeres mestervizsgát. *Az egyleti kártya részükre az Iparkamránd, hogy a vizsgadiáknak csak felet fizeték.* A nagybőjten vasárnap délutánonként nagybőjti kultúrdeputánokat rendeznek.

Pécsi egyletünk négy fadrászegéd tagja: *Schmidt József* volt másodékes, *Idész József, Rózsahegyi József* és *Nóth Béla* elsőrangú sikerrel tettek mestervizsgát.

Nagy Mihály József központi egyleti tag február 12-én tartotta esküvőjét *Pétri Gabriellával*.

Reisz Ádám bonyhádi tagunk, volt dékán, aki hosszabb időn át Németországban volt tanulmányúton, önállósult, mint női szabó.

Méga Béla, a pestszenterzsébet központi Egyletünk dékánja, mint szabómester önállósult.

Sodó Géza bonyhádi tagunk mint könyvkereskedő önállósult.

MARCALI (Veszprém egyhm.): Február 2-án tartotta 43-ik évi rendes közgyűlését. Eredményes munkáról számolt be *Fenyvesi Ferenc* világi II. elnök. Az elmúlt évben 1500.— P adósságot törlesztettek. Tíz új tagot avattak, a tagdíjak 95 százalékban befolytak. Az Eucharisztikus Kongresszuson 20 egyleti tag vett részt. Az egylet kerthelyiségében méltó emléket állítottak Szent István király és a háborúban elesett

ÉLÜNK

Sport

egyleti hősöknek. A „Magyar a magyart” akció javára 300.— P. összeget gyűjtöttek. Népművelési előadás-sorozatokat rendeztek. *Kapári Jenő* által alapított díjért biliárd versenyt, nyáron pedig teke versenyt rendeztek.

SZOLNOK (Vác egyhm.): Mozgalmas egyleti élet folyik. A tagok fáradtságát nem ismernek az egyleti munkában. Minden hónapban minta gyűlést rendeznek, melynek műsora a következő: 1. Jöjjön velünk minden magyar, 2. *P. Ördögh Alfonz* elnök vallás-erkölcsi beszéde, 3. *Lengyel Károly* főmérnök előadása: „Modern közlekedési eszközök”. Ezenkívül két szavaltat, két felolvasás, monolog, énekszámok és vígjelenetek is voltak. A minta estén résztvesznek a Napsugarak, pártoló tagok és vendégek is, több mint 150-en. Az est végén „Fel legények előré”-t éneklük. Szerdán estként önképzőköröszerű ifjúsági gyűlés van, melyen a dékán elnököl.

KARCAG (Eger egyhm.): Lélek-emelő ünnepségek közepette szentelte fel február 19-én gyönyörű díszszőlőjét, melynek egyik oldalát égi pártfogóknak, Szent Józsefnek képe, a másik oldalát legényegyleti címerünk és „K” jelvényünk díszíti. Az új zászló alá 35 új tag sorakozott fel és tett hitet a legényegyleti eszmékhez való hűségről. A város egész társadalmá résztvett a magasztos ünnepségeken. A zászlószentelés után díszgyűlés volt, este műkedvelő előadás és bál. Zászlóanya: *Beke Dénesné*, dékán: *Balajthy János*, titkár: *Sebők János*, rendező: *Kovács József*, zászlótartók: *Salmáry István* és *Tóth Pál*.

DUNAFÖLDVÁR (Pécs egyhm.): Február 19-én nagy sikerrel adták elő a „Tabáni orgonák” c. operettét. A közönség zafullóságot megtöltötte a legényegylet helyiségét és gyakran tetszését nyilvánította a kiváló szereplők kifogástalan játékáért. Szereplők: *Müller Marika*, *Horváth Gáspár*, *Oláh József*, *Kuti Bözsike*, *Berecz Sándor*, *Dupák Gizike*. A darab után reggeli tánc volt. A sikeres előadás *Szabó Gyula* II. dékán és *Ferenci József* vezetése alatt álló kitűnő rendezőgárda érdeme.

Sz. Ó. M. Ninesen velük semmi kapcsolatum. Tisztán érdekvédelmi céljaik vannak. Gazdasági harcokban mozgalmilag mi nem veszünk részt.

Szerkesztői üzenetek:

Törvéneknek. Ujságunkat a januári számmal fejlesztettük számonként 16 oldalra. Ennek megfelelően az árat is emelnünk kellett. De az emelés után a számonként 12 fillér nem jelent komoly megterhelést a tagoknak. Kérjük az újságot a tagok lakásáikra küldetni.

Egyenruha. Csak készpénz ellenében adhatunk egyenruhát. Március végére nagyobb akciót indítunk újból az egyenruha érdekében. Addig szíves türelmet kérünk. De a tagoktól már most szedhetjük részleteket az árat, hogy március végére együtt legyen.

A néha-néha előesillanó derűs napsütés a tavasz lehetését hozza felénk. Komolyan kell most már foglalkoznunk munkásifjúságunk tavaszi sportlehetőségeivel. Egy alkalommal leszögeztük már, hogy nem rekord, vagy győzelemhajhászó sportot, nem bajnokokat, vagy sportarénát akarunk, hanem egészséges tömegsportot. Lehetőséget akarunk adni munkásifjúságunk nagy tömegeinek, akik egész héten a műhelyek zártárában, porban, egyoldalú izommunkát végeznek, — hogy kint a friss szabadlevegőben, az egészséges tavaszi napfényben minden izmát foglalkoztassa, tüdejét kiszellőztesse, felviduljon, felidüljön: egész heti nehéz munkájának káros hatásait kiegyensúlyozza, egészséges maradjon. Éppen ezért nálunk nemcsak azok sportolnak, akiknek ehhez tehetségük van, hanem minden tagot bele kell vonni ebbe a munkába. Nálunk nincs tornamentesség, mert nem az eredményekért sportolunk, hanem az egészségünkért. A mi győzelmiünk az, ha minél egészségesebbek maradunk.

Ezeket a szempontokat kell mindig szem előtt tartanunk egyleti sportunknál és akkor nem fertőz meg bennünket a jellegzetes sportbetegségek a durvaság, egymás testi épségének veszélyeztetése.

Labdarúgás

Most már vasárnaponként, vagy munkaidő után kivihetjük tagjainkat egy kis labdarúgásra a labdarúgó pályára, vagy szabad mezőre. A felszerelés megvételét, — ha nem áll erre anyagi fedezet rendelkezésre, — nem ajánljuk. Ez igen nagy terhet jelent. De annyit minden egylet megtehet, hogy vesz egy labdát. Ahol rendszeresen játszó labdarúgó csapat van, ott is módot kell nyújtani, hogy akik nem értik a labdarúgást, azok is „kocna-csapatot” alakítsa, hozzájuthassanak ehhez a sportlehetőséghez. A közelfekvő egyletek, — ahol az utazás nagy költséget nem okoz, — kölcsönösen hívják meg egymást egy-egy barátságos mérkőzés lejátszására.

Harminc pestkörnyéki egyletünk Sportbizottsága most készíti a Pintér-kupa bajnokság szabályzatát. Az egyletek már serényen készülnek a rövidesen megkezdődő mérkőzések-re.

Egyéb sportlehetőségek

Rendezzünk mezei futóversenyt. Epre hívjuk meg a környékbeli legényegyleteket, vagy a helybeli ifjúsági egyesületeket. A fontos az, hogy minél nagyobb tömeg legyen. Ezen cél könnyebben elérése érdekében mindenkinél utcai cipőben és ruhában kell futni.

A Budapest-vidéki Egyletek Sportbizottsága március végére tervezi egy mezei futóversenyt, amelyen előreláthatólag 300 munkásifjú tagunk vészt részt és 50 díj lesz kiosztva.

Kérleképp *szakosztályt* alakítsunk és a kerékpárosok tegyenek ki-

rándulásokat a környéken; lehetőleg a közeli egyleteinket látogassák meg.

Sporteseményeinkről és azok eredményeiről mindig számolunk be a Szövetségnek.

187 ezer kisiparos

Az ipartestületek országos központja legutóbb kiadott évi jelentésében statisztikát közöl az ország kisiparosainak létszámáról. — Ebből megállapítható, hogy az ipartestületeknek összesen 187.000 tagjuk van, tehát ennyi a ténylegesen működő kisiparos. Legnagyobb számmal szerepelnek a csizmadia és a cipészek, akik együttesen 30.791-en vannak. Őket követik a férfiszabók 14.567 létszámmal, majd az asztalosok, kiknek létszáma 13.218. Ezután következnek a kovácsok (11.898), fodrászok (11.263), és végül a kőművesek (11.100). Legkevésbében űzik a zománczó ipart. — Mindössze egy ilyen kisiparos van.

IPARIGAZOLVÁNY

Egy konkrét esettel kapcsolatban a II. fokú iparhatóság véleményadásra szólította fel a Kereskedelmi és Iparkamarát abban a kérdésben, hogy kell-e az állampolgárságot igazoló okiratot esatolni az iparigazolvány kérelmezéséhez? A Kamara véleménye szerint az állampolgárságot igazoló eredeti okirat csatolását az ipari rendtartási novellának sem a 2., sem a 39. §-a nem írja elő és azt sem a 78.000/1938. K. M., sem a 30.000/1938. Ip. M. számú rendelet nem említi. A törvény és a végrehajtási rendelet csak a bejelentést teszi kötelezővé és az iparhatóságok, a meggyökeresedett gyakorlat szerint, a magyar állampolgárság bejelentése esetében, okirat nélkül is, személyi iratok, különösen pedig illetégségi bizonyítvány alapján az állampolgárság valószínűsítésével mindenkor beírják.

KOLPING ADOLF

képek megrendelhetők *Konszánshyky Foto, Dombóvár*. Árak:

- 1 drb. 6×9 nagvság —20.
- 1 drb. lev. lap nagvság —40.
- 1 drb. 18×24 kép 30×40 kartonnal 450.
- 1 drb. 30×40 kép 50×65 kartonnal 16.—
- 1 drb. 40×50 kép 60×75 kartonnal 22.—.

Központunk farsangi nagybáljáról.

FILMROVAT

Rovatvezető: Miklós György.

János Vitéz.

Petőfi örökszép meséje, Kacsóh Pongrácz zenéje és a magyar színészgárda jelesei biztositják a különben magyar szegénységgel előállított film sikerét. Dr. Palló Imre, mint János vitéz, Dajka Margit, Iluska, Kiss Ferenc Bagója és a többi szereplők is szinte felejthetetlen alakítást nyújtottak.

Tiszavirág.

A tiszai halászok életét varázsolja élénk. A szebbnél szebb felvételek, a magyarabbnál magyarabb alakok jellemzik ezt a kitünő filmet. — Lehotay egy vándort alakít, aki a szabadság és a természet szeretetből rózza az országújtját. A Tisza partjára érve megpillant egy cigánylányt, valaki hátulról leszúrja. A másnak szánt szúrás a vállán sebesíti meg a vándort. A halászok bevisszik a falujukba, ahol később megismerkedik egy fiatal halász feleségével. A halászt, mint később megtudjuk, éjszakánként a cigánylányhoz jár és neki volt szánva a fiatal cigány gyilkos bieskájja. Ebből indul ki a fordulat, egy pillanatig sem unalmas, zig-vérig magyar cselekmény.

Magyar feltámadás.

Nemesak mint hazafias film szép, hanem mint dráma is érdekes. A legjobban játszott és rendezett magyar film. Kiss Ferenc egy orosz fogságból hazatért tisztet alakít mesterien, aki otthonát cseh kézen találja. Zórtönbe kerül, ott találkozik fiával. Bihari J., Maklári Z., Tőkés A., Csortos Gy., Kis Manyi biztosítják a film sikerét. Egy film, melyet csak könnyes szemmel nézhet minden

Leányvári boszorkány.

A békevilági Selmecbánya erdészeti és bányászati iskola diákjai pénztelen, de ötlettel életét mutatja be a film. Hámosi mint a diákok vezére, Csortos Gyula, a helység zálogosának leányába, Szörényi Évába szerelmes. A leány le akarja szoktatni a duhajkodásáról a híres diákvezért. Az apja másnak szánta, de a diákok szereti. A bonyodalmak tisztázása után egymáséi lesznek.

Fiúk városa.

Amerikában valóban létező, a züllés útján lévő fiatalok városáról szól a film. A fiúk előjárókat maguk közül választják. Teljesen önálló életet élnek. A város megalapítóját, Flanagen atyát Spencer Tracy játssa. A másik főszerepet a kitünő gyermekszínész, Micky Rooney játssa. Érdekes megnézni.

Ingvadány.

Tipikus francia erkölcsdráma. A főszereplő Jules Berry egy uri kalandor szerepét alakítja, partnere, a szélhámos egyik áldozata Anne Duceux. Mindketten a francia színészet legjobbjai. Sok izgalmas jelenet fokozza a cselekményt. Művészi szempontból elsőrangú.

Bors István.

A magyar filmgyártás egyik legművészebb és legértékesebb alkotása. A címszeropet Páger Antal játssa. Minden ízében magyar és művészi öserőt sugárzó alakításában minden szó, minden mozdulat élményt jelent. Még nagyon jó Tolnay Klári és Eszenyi Olga. Nagyon ajánljuk a jól sikerült vígjátékot.

Bérpénztárak azonossági száma

Különösen nagy szerepe van az igényjogosultság megállapításával kapcsolatban az „azonossági szám”-nak. Ez a visszaélések meggátlására szolgál. Az azonossági számra vonatkozóan már intézkedett a 70.300/1937. B. M. rendelet, melynek értelmében már 1938. január 10-től kezdődően az állami anyakönyvi születésekből kiállított minden születési anyakönyvi értesíten a címfelirat felett a gyermek azonossági számát is fel kell tüntetni.

Tíz számjegyből áll az azonossági szám. Az első négy számjegy az anyakönyvi kerület sorszáma. A következő két számjegy a gyermek születésének bejegyzését tartalmazó anyakönyvi évfolyam két utolsó számjegye, az utolsó négy számjegy a születési anyakönyvi bejegyzés folyószáma. Ha az első és utolsó kevesebbnél megfelelő négyenél kevesebb számjegyből áll, akkor ezt a számjegymellé írandó 0 számjegy alkalmazásával kell négy számjegyből álló számmá kiegészíteni.

Az azonossági szám tehát nagyonfontosságú a családi munkabérek igényjogosultságának megállapítása szempontjából.

Az igényjogosultság megállapítása bejelentési íveken történik, amelyeket a munkaadóknak és igényjogosultaknak egyaránt alá kell írni. Ezekben a bejelentési íveken az azonossági számokat fel kell tüntetni.

Imakönyved ára:

karton kötés	—,80 P.
vászon	„ 1,20 P.
bőr	„ 2,50 P.
Tömeges rendelésnél 10% kedvezmény.	

Kiadja: az Országos Központi Katolikus Legényegylet.
Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF.

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József-utca 61.